

ବେଳାରେ ମିଠା—ରାତି ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ
ଲୋକରେ ଏହାରେ କନିଷ୍ଠ କୁଣ୍ଡ କରି
ଅଛନ୍ତି । ତରିକର ସମ୍ପଦ କମ୍ବେ କାନ୍ଦିବାରର
ପ୍ରାଚୀକ କରି, କାହିଁ ହାତା ଆଜି କିମନ୍ଦେ
ଯେମେହି । ବର୍ତ୍ତମାନ ହାଜି କେପିଲେ
ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଧାନ ନିଷ୍ଠା ଦେଖା ଏହି କବାର ଓ
ଶ୍ରୀରାଧା ଦିନକ ପ୍ରଦେଶ ଭୋଲ ସେଠାରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଖୀ
ଦେବେବ ହାରବୋଟ ମଞ୍ଚରୀପୁ କରିବାର କରି
ଦ୍ଵାରା ଆମ ଦୂର୍ବ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ବର୍ତ୍ତମାନ
କୋଣସରେ ଏହା ଆର ବର୍ତ୍ତମାନ କରିବା
କାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକାଙ୍ଗକପାଇପାଇସ୍ ଅନ୍ତରକୁ
ଦିନ ସେଠା ପରିପାର୍ଶ୍ଵ ମର ଦେବେ କରିବି
ଅବ୍ୟାପ୍ତ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଦେଶର କିମନ୍ଦେ
ଯେ ଦେବେ ଅଭି କେତେ ପ୍ରକାରେ ଅର୍ଥ
ମାନକୁ ଉଦ୍‌ଘାତ ଦେବେଗଲେ କୁଣ୍ଡରେ ମନ ପ୍ରାଣ
ଅପ୍ରିଣ ହେଉଥିଲା । ତେବେରେ ସାଧ ଓ ପଢ଼ି
କୁଳର ଅବ୍ୟାପ୍ତ ହାତି ଅହରର ଏ କଥର
କରିବାର ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ବାହୁ କାବ୍ୟର ଅବ୍ୟାପ୍ତରୁ ନିର୍ମିତାରେ
ଅବର ଭୁଲବତ ଓ ମୁଦ୍ରାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିବା
ଅଛି । ଅଗ୍ରବ ମୋତବକର୍ତ୍ତା ପାଇବାରେବେ
ଦିଦ୍ୟାକ, ତେଣୁ ଦଶ୍ମୀ ଅଶା “ଭାବର ସମ୍ମାନରେ”
ଏକବର୍ଷ ଦିନରେ କରିବାରେ ଭାବର
ଅନୁଷ୍ଠାନିକର ମନ ପ୍ରାଣରୁ ଯଥାଧିକ
ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ।

ପୋତାଙ୍କର ଏହିମାତ୍ର ପୀଠ ପୁଣି ଯାଇ
ଯଦ୍ବାଇ ଓ ଧୟାମି ମନ୍ଦିର ବସୁନ୍ଧର ହୋଇ-
ଅଛି । ଏଥୁପାଇଁ ଚର୍ଚା କରିବାର କାହା ଆବଶ୍ୟକ
ଓ ଅଜ୍ଞାନ କଲିପିଲୁଛି । ଚର୍ଚା କରିବାପାଇଁ ଯାଇବା
ଅବେଳା ସେ ତୋମି ଗୁଡ଼ାରେ ତାହା ମନ୍ଦିର

ମତ ୧୯୭୬ ମୁଖୀଆ ମାର୍ଟ୍ ମାସରେ କିନ୍ତୁ କଲିବାକୁ ଡିଶାର ପ୍ରଦେଶ କିମ୍ବା କିମ୍ବରେ ହେଲାମା ।

ମାନ୍ୟକ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ -- ଗତ ପଞ୍ଚଶିଲ
ଦେଇଏଟ ଉତ୍ସବର ପାଇ ଦେଇ ମାନ୍ୟକ ବିଦ୍ୟା-
ବିଧ୍ୟାଲୟରେ ଗଣ୍ଡୋଇ ଜୀବିଷତ୍ତୁ । ମାନ୍ୟକର
ସର ଶିରମ୍ବନି ଆସୁଥି ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରାଦେଶୀ
ଶତରୂପରେ ଗୋଟିଏ ପାଇଛାନ୍ତି । ତାହାର ପାଇବା
ପାଇବାର ଯେ କାହାର ଅନ୍ତରେ
ପାଇବାର ଯେ କାହାର ଅନ୍ତରେ
ସବାପାଠ କୁର୍ବାତକୁ ଏକଳର ହେଲା ମାରି
ଥିଲେ ମାତ୍ର କୁର୍ବାତେ ଘରାଇକ ଅହିସୁ
ଶତରୂପରେ ଗୋଟିଏ ପାଇବାର ଯେ କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ସତର	ମୋଟବଳ
ଲାଲ ମୂଳ	ଲାଲ ମୂଳ
୧୦୯ ୧୦୨ ୬୨	୧୦୩ ୧୦୪
ମାଲେଖର ଲାଲ	୨୫
୨୪୫୮ ୧୮୮	୨୮୮
ଅନ୍ୟକ	୨୮ ୨୪
ଶୁଣ୍ଡ ୨୭ ୧୨	୨୭୨ ୧୦୪
ମୁଲିଥର ୨୯ ୮୯	୨୨୨୨ ୮୯
ଭାଷରେ ଯେଉଁ ମୂଳ ମଂଞ୍ଚ ଉପର ତଥା ମଧ୍ୟରୁ ହଲାଜା ଯେବେବେ ବଢ଼ି ସା ରକୁ ଥିଲୁ ଏବଂ ସବୁରୁ ୧୫ ଏବଂ କିମ୍ବା ମୋଟବଳରୁ ୧୦୮ ମାଲେଖର ମୋଟବଳ ୨୩ ଏବଂ ମୂଳ ମୋଟବଳରୁ ୨୫ ଲାଲ ଅନ୍ୟକ ।	

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତି କଲେ ଯେ ସତ୍ୟ ୧୫୨
ପରିଚ୍ଛା ଦୟାରମିଶ୍ରିତ ପ୍ରଥମାରେ ଯେଉଁ ଶତ
ର ମାନେ ପଢ଼ିଥାଏ ଏହି ମୋଟରେ ବିନର କହି
ଅଛି ସେବକଙ୍କ ସାମନର ଉତ୍ସାହର ବିଷୟରେ
ସେହି ଜୀବନରେ ଇଂରେଜାର ବିଷୟ ମର
ତ ଅଭ୍ୟାସ କରି ସୁରେ ଏହି ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଥାଏ । ପ୍ରସ୍ତୁତକାଣ୍ଡ କଣାପ୍ରକଳବେ କହି
ପ୍ରକଳବେ ସତ୍ୟ ୧୫୨ କାରରେ ପରିଚାଳି
କରିଥିଲୁ, ସତ୍ୟ ୧୫୩ ରେ ଜ ୪୦-୫, ସତ୍ୟ
୧୫୫ ରେ ମ ୩୫-୫, ସତ୍ୟ ୧୫୬ ରେ ଜ ୩୫
ସତ୍ୟ ୧୫୮ ରେ ୨୨-୫, ଓ ସତ୍ୟ ୧୫୯ ରେ
କରିଥିଲୁ, ପାଇଁ କରିଥିଲୋ । ଏହି ଅନ୍ୟ ପାଇଁ
ବୋଲିଷି ବିଶେଷ କଲେଇବା କିମ୍ବାରେ ଅବହି
ନେ ହେବାର ପାଇଁ ପେସିକ୍ରେଡିରେ ଗଲି ହେଲା ।

ପ୍ରକଳ୍ପଗୀ—ସନ ୧୯୬୫ ଜାନୁଆରୀ
ତାଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ ମେଲ୍ ହିନ୍ଦୁନାଥ ରତ୍ନ
ପ୍ରକଳ୍ପଗୀ ଯେ ଉତ୍ସର୍ଗ ହିନ୍ଦୁନାଥ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ
ମେଲ୍ ହିନ୍ଦୁନାଥ ଏ ୨୦୦ ଟଙ୍କା

କରନ୍ତି କିମ୍ବା ତଳ ଦହିବାରୁ ଅବସ୍ଥା କରିଛି
ଯାଇ ପରିଷକ୍ଷଣ ଓ କୁଷ ସମ୍ପଦେ ବିଶ୍ଵିତରୂପେ
ସବୁରେ କରୁନ୍ତି କରୁଅଛନ୍ତି । କରନ୍ତିଲେ
କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଅଧ୍ୟେତନରେ କଣ କରିବିଲୁ?
ଏହି ପ୍ରକୃତ ହତକ ତଥା ପ୍ରକଳନ କରିବାର
କ୍ଷୟ ଦେଇଥିବ ପୋଲିବିଷଠାରେ ଯାଏଇ
ମାନେ ଅପ୍ରକଳ ଦେଇଥିଲୁ । ପରିଷକ୍ଷଣକେ
ନେଇ ଯାଇ ଅଧିକାର କରୁଅଛନ୍ତି । କରନ୍ତି

କିନ୍ତୁ ରୋଗେ ସୁଲାପକ ଉପରେ ଗୁଣବର୍ତ୍ତ
ହାତେରେ ଦାଢ଼ିଲାଙ୍କା ମାନ୍ଦିଲ ଚି
ସହିଟି ଧରି ସ୍ଵପ୍ନ କରିବାରେ ହେଲା
ଜଣ ବଳଦେଖ ସୁନ୍ଦର ଏକ ଅଛା
ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଘେରି ଦିଲେ ।
ଦଳଦୂଷ ଜଣେ ମୁନବ କୋଠାର
ଉପରେ ଆପ ହେଲିଲା ଯେ ଏକିମ ଚ
କବୁଦ୍ଧିରୁଣ୍ଡି । ଯେ ଅନାକିର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ
କହିଲେ । ସେଇଁ ଘରେ ଥିଲେ
ପଲାଇବାର ଅବେଳା ହୀଲ ଥିଲା । ଏହି
ମହା ସମେବେ କିମ୍ବାରେ ।

ଶ୍ରୀ— ପାହାର ଦେଇଥ ଯେତୁ କବୁଳୁ ଉଦ୍‌ଘମକେ
କବି ଏହି ସୁଦର୍ଜଳାବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କବୁଳେଗୁଣ୍ଡି ।
ଏହା କୁଳକ ରଜନୀର କମାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କବୁଳେଗୁଣ୍ଡି ।
କବି— ନୂତନ ବମାର କାମାଗା ହୃଦୀ ଦୋଷରେ ।
ନୂତନ ହୃଦୀ କାମାରି ଅନୁଷ୍ଠାନ କାହିଁଛି ଏହାକ
ପରି ବନୀ ଦେଇଥାଏ । ଏହାରା ସହିତ ଯାଏବେ
ମାନେ ଟ୍ରେଳୁ ଉତ୍ତର ବାମତ ହାତରୁ ଅଛୁଟକ
ଥିଲା ହୋଇଥିଲେ । ଜାର୍ଦ୍ଦିବମାତକଙ୍କ ଦେଇ ହୁଏଗାକ
କହି କୁ ଅନେବାଧରେ ବନ୍ଦୁ ଦୋଷରେ ଏବିହିନ୍ତି
ଯୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦୁଶଖାକ ସେବନ୍ତରେଥିଲୁ ପ୍ରାସୁ ହୋଇ
ପକାଯାଇ ଦିଲେ । ପାଦ ରେ ସୁର୍ଦ୍ଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଯୋଜନା ପ୍ରାପନ କିମ୍ବରେ ହଠାତ୍ ଜାର୍ଦ୍ଦି
ଦେଇ ଥିଲା କାହିଁକି ଅନୁମତ ଦିଲେ
କାହିଁ ଇଂସତ ଫେଲିଯାଇଲା କହିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଥିଲେ । ହୁଏଅନୁମତ ଦ୍ୱାରା କହିଲାକି କିମ୍ବରୁ
ଆବଦେଇଥିଲେ । ସେମାନେ ପୁଷ୍ପଦଙ୍ଗ ଦେଇ
ଶର୍ତ୍ତଦର୍ଶକ ପ୍ରଦେଶ ଦିଲି କିମ୍ବରୁ ଦେଇ
କାହିଁକି ଦେଇଥିଲେ । ତଥାପି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲାକି
କହିଲା ଆବଦେଇଥିଲେ ।

ବିବୁଦ୍ଧାମ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ — ଏହି ସତିକାରେ ପ୍ଲଟ୍-
ଗାନ୍ଧୀ ହରିଷ୍ଚରାମଙ୍କ ପ୍ରେରଣଶବ୍ଦ ଉତ୍ସମ୍ଭବ
ପାଠ୍ୟମନ୍ଦିର ମନୋଘୋଷ ଆବଶ୍ୟକ
ଅଭିଭୂତ / ଅଳ୍ପାବ୍ୟ ଜାଗାରେ ହୋଇଲା
ହୃଦୟର ଲକ୍ଷଣ ଖର୍ବ ଅନୁମତିକାର କରି-
ଲୁ ବେ ପ୍ରୟୁକ୍ଷ ଓ ଫଳ ହେବା ଅନ୍ତର୍ଭୁତ
ଯରେ ଯୋଗବାନ୍ତି ପାଇ ହେବା
ତୁମାର ରହି ନିଜ ଦୃଢ଼ତି ବାବଦାୟ ପ୍ରମାଣ
ଲମ୍ବ ପ୍ରବ ସହକଳ ତ କେବା କୁଣ୍ଡର ବିଷମ
କେ କ ? ଧରେବରା ନାଲକେନ୍ଦ୍ରପଦ୍ମ ପଥ
ମେଳ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସାହର ଏ ବିଷମତେ
ଶୁଭତା ଅଭ୍ୟାସ ବୋଲିମାରୁ ହେବ
ତ୍ରିଶାରେ ଯେଉଁ ଯୋଗାବର ବିଷେ
କାହା ଗାହା ଲାହ ବର ଛରେ ତେବେ
ପଶାନ୍ତରେ ରଦ୍ଦୀର ଜାତିକା ଜୀବାତ ବରିବ
ଦେଖା ପଞ୍ଚରେ ହୌରେଇ ନିର୍ମୟ ନିର୍ମାଣ
କାଳରୁ ଗାନ୍ଧାର ସନ୍ତତାବରଣ ଓ ହରିତିଷ୍ଠା
ଯ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉତ୍ତରେ ପରିଧିତ ଉତ୍ତରଦେ

୬ ସାମନ୍ଦିକ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା
ନିଃ ପି ପାତ୍ର ଏ ପଥର କେ

କିନ୍ତୁ ରୋଗେ ସୁଲାପକ ଉପରେ ଗୁଣବର୍ତ୍ତ
ହାତେରେ ଦାଢ଼ିଲାଙ୍କା ମାନନ ଚ
ସହିତ୍ତେ ଧରି ସ୍ଵପ୍ନ କରିବାରେ ହେଲା
ଜଣ ବଳଦେଖ ସୁନନ ଏକ ଅଛା
ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଘେରି ଦିଲେ ।
ଦଳଦୂଷ ଜଣେ ମୁନବ କୋଠାର
ଉପରେ ଆପ ହେଲିଲା ଯେ ଏକିମ ଚ
କବୁଳିତ ହାତ୍ତି । ଯେ ଅନାକାଶମାନରେ
କଥିବେଳେ । ସେଇଁ ଘରେ ବୁନେ
ପଲାଦବାର ଅବେଳା ହାଲ ଥିଲା । ଏହି
କଥା ସମେତେ କିମ୍ବାରେ ।

ଶ୍ରୀ— ପାହାର ଦେଇଥ ଯେତୁ କବୁଳୁ ଉଦ୍‌ଘମକେ
କବି ଏହି ସୁଦର୍ଜଳାବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କବୁଳେଗୁଣ୍ଡି ।
ଏହା କୁଳକ ରଜନୀର କମାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କବୁଳେଗୁଣ୍ଡି ।
କବି— ନୂତନ ବମାର କାମାଗା ହୃଦୀ ଦୋଷରେ ।
ନୂତନ ହୃଦୀ କାମାରି ଅନୁଷ୍ଠାନ କାହିଁଛି ଏହାକ
ପରି ବନୀ ଦେଇଥାଏ । ଏହାରା ସହିତ ଯାଏବେ
ମାନେ ଟ୍ରେଳୁ ଉତ୍ତର ବାମତ ହାତରୁ ଅଛୁଟକ
ଥିଲା ହୋଇଥିଲେ । ଜାର୍ଦ୍ଦିବମାତରଙ୍ଗ ଦେଇ ହୁଏଗାକ
କହି କୁ ଅନେବାଧରେ ବନ୍ଦୁ ଦୋଷରେ ଏବିହିନ୍ତି
ଯୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦୁଶଖାକ ସେବନ୍ତରେଥିଲୁ ପ୍ରାସୁ ହୋଇ
ପକାଯାଇ ଦିଲେ । ପାଦ ରେ ସୁର୍ଦ୍ଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଯୋଜନା ପ୍ରାପନ କିମ୍ବରେ ହଠାତ୍ ଜାର୍ଦ୍ଦି
ଦେଇ ଥିଲା କାହିଁକି ଅନୁମତ ଦିଲେ
କାହିଁ ଇଂସତ ଫେଲିଯାଇଲା କହିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଥିଲେ । ହୁଏଅନୁମତ ଦ୍ୱାରା କହିଲାକି କିମ୍ବରୁ
ଆବଦେଇଥିଲେ । ସେମାନେ ପୁଷ୍ପବଜ୍ର ଦେଇ
ଶର୍ତ୍ତରୁକେ ପ୍ରଦେଶ ଦିଲି କିମ୍ବରୁ ଦେଇ
କାହିଁକି କାହିଁକି ଦେଇଲେ । ତଥା କିମ୍ବରୁ
କହିଲା ଆହୁର ହେଲେ ।

ଭାବକ ପଦ୍ମିନୀ ଅମ୍ବେଳଙ୍କ ଏ ବରସୁ
ଅଜ୍ଞାନିକ କର ଭାବେ ଦରଶାନ୍ତି । ଭାବ
ଅମ୍ବେଳଙ୍କଣ୍ଠଣ୍ଠ ସେ ବ ଲୋକରଙ୍ଗରେ
ଭାବ କହାନ୍ତି ଦର୍ଶନ୍ଯଦ୍ଵାରା ଦଶିତାମ୍ବ ପକାଇ
ଚାଲୁ, ଜୀବିତ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରାପ୍ତତି ଦେଖିବା
ଥିଲୁ ସାଙ୍ଗେ ରଧାକିଶୋର ନନ୍ଦା ଦେବେ ଅ
ଚାଲେ ଭରମାର ଅଧାର ଶୁଣି ।

ପ୍ରକୃତି ଏହାର କୁଳ ଚାଲାଇଲେ । ଯାଏ ଯାଏ
ଅଞ୍ଜଳି ଦୋଷଶୂନ୍ୟ ଧରେ ଏହାଜଣ ଥିଲା
ପୋରମ୍ପରା କେବଳ ଫଳିଗ ଫଳାଭ୍ୟବ
ପ୍ରାଣେ ଭାବ ପଡ଼ିଲ । ବାହାତାରୁ ମୋହିଲା
ମୁଖର ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧିତ ମୁହଁ ସହ ଯାଏଇଲା
ଜନକ ଉତ୍ସବରେ ଫଳାଭୂକ ଦରି ଏଠାକୁ
କହିଲୁଛିଲା ମୁହଁରେ ମାତ୍ର ବାହିଲା
କହିଲୁଛିଲା ମାତ୍ର ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରଥାବରନେ

କଲେ ଥୋକୁ ଶାହା ସ୍ମରିତ ନାହା । ଖେଳ
କହିଲ ଗେଲାର ଜର୍ଣ୍ଣଣୀ ମୁଁ ଶାହା ଦେବରେ
ପାଇଦିବୁଢ଼ି ଦକ୍ଷ ଦେବ ଦୟାହୁଁ । କିନ୍ତୁ
ହାତମ ଅନୁମେଧ ଦୟାକୁ ଧରିପାରିଲୁ ଦେବରେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଖୋକୁ ଥାଳ । ସେ ଯେ ଅକ୍ଷ୍ୱାଙ୍ଗ
ଲାଗି ଫାଯଥିଲା ଗଢ଼ା ଦୂଆରେ କୁଣ୍ଡେ ବିଷ୍ଣୁ
ସମୟରେ ଜାଗୁଇଥାଏବଳା ସାରା ତିଥିଯାଇ
ଥିଲା । ତାହୁଁରୁଷାଦେବଙ୍କ ସନ୍ଧ୍ୟ ସମୟରେ ଦେବ
ଦେବରେ ହେବୁ ଅବାଦିଥାଏ । ଖୋକୁ ନିଃ
ଜାବକରେ ପାଶିଦେବା ସମୟରେ ଅଗ୍ରରେ
ଦରତତ୍ତ୍ଵାଭାବକୁ ମୁହଁରୁ ନିଃନ୍ତରଣ ଦୟ ଦେଖି
ଥିଲା । ସେବାକୁ ନାହିଁ ଏହିପ୍ରକାର ବିଶେଷ
ଅବସାନ କବଣିକ ଦେଖିଲ ନାହିଁ । ପାଶି
ଦେବର ଦୂରଦୂର ସନ୍ଧ୍ୟମୟରେ ଅପରାଧ
ଦେବାକୁ ତାହୁଁରୁ ନିଃକାଳ ଏହିଶ୍ରୀ ପାଶି
ଦେବିଦେବା ପର୍ବ୍ରାତାବଳା ଦେବରୁଷ ପାଶି
ଦେବ । ଖୋକୁ ପାଶିଦେବାକୁ ତାହୁଁ ପିବା
ମୁଖ ପ୍ରଚୁର ପରିବେ ନାଗଳ । ନେମଧ୍ୟ
ଦୟାକୁତରେ ସେ କହିଲ ଯେ ଉଗିବିଲ
ନର୍ଦ୍ଦେଶୀ ମୁଁ ଶାହାବେବରେ ଅପି ଦରତ
ଦେବିଲାହୁଁ । ଉତେ ମୁଖରେ କହିଲ । ଯାହିଁ
ପ୍ରାକ ଲେବକରେ ଲୋକାରଣ । ସମ୍ପ୍ରେ
ଗରୁ । ବେଳକି ଖୋକୁର କଥା ସ୍ମରିତ
କହିଲ ଏ କଥା ସମ୍ଭାବ ନର୍ଦ୍ଦେଶୀ । ମହା
କୁରସ୍ତୁକ ବ୍ୟପାର ସମୟ ଅନ୍ତରି ଦେଇ-
ମରଣ, କହ ଆଜ୍ଞାର ଅଭିଭାବେତାକୁ, କ୍ୟାପାର
ବିକଳ, ଏବଂ ମୁଁ ସମୟରେ ଦେଖାଇଲ ପେଣ୍ଠାକୁର
ଯାହେବ ଅଛି ଅମେଦାରେ ଅଭ୍ୟାସରେ ତେବେ
ମହାକାଳର ତେବେ ତେବେତେବେ ଦର ଅପି ଖୋକୁ
ନିଃକାଳର ପଦ୍ମଶବ୍ଦ ଦହିଲେ ସେ ଖୋକୁ କୁମାର
କହିଲ । ଉଗିବିଲ ନର୍ଦ୍ଦେଶୀ । ମୋତର କୁମାର
ଦଶତଃ ଉଗିବିଲା ପ୍ରାଣ ମୁହଁ ସହିଅଛି
ଅଭ୍ୟାସ ଦିର୍ବାଶା । ଖୋକୁ ସେହି ଦିବସରେ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର

ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ

ବିଭାଗ ଫ୍ଲେଣ୍ଡା ଗେଲେଟ୍

କୁଣ୍ଡଳେ ଦୟା ଦେଖୁଣୀ ନାହିଁ କୁଣ୍ଡଳ କେବୁଣୀ କରୁଣ
ରୁକ୍ଷ କାହିଁ ବାଜାରେ ବସି ଶୋଭା ସମୟରେ
ଅଭିଭାବିତ ହେଲା ।

ଦେଇ ତିଥି କଲିଗାମୀଙ୍କ ପରି ଜୀବ ନନ୍ଦେକୁ
ଜୀବଧୂଶଦ୍ଵାରା ତେଣେ ଚନ୍ଦ୍ରକଟ ସମ୍ମା ବନ୍ଧୁତବେଳେ ମେହନ୍ତି
ହେବେ ।

ବୁଦ୍ଧା ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଏହାକି ବନ୍ଦିଲେବେ ମନ୍ଦିର
ପରି ଚାରି ଦଳଗାସ ହେଉ ଉପରେ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ
ପରିବନ୍ଦ ମାତ୍ରମାତ୍ର ହେବେ ଦାରି ଉପରିବନ୍ଦରେ ତାଙ୍କ
ଶୁଣୁଥିଲା !

ବିଦେଶୀର ପାଇଁଶାହିଁ ମନ୍ଦିରଟି ଓ କରିବାରଟି
ଏହି ବିଦେଶୀର ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ମହାରାଜାଙ୍କ ପାଇଁଥାବୁ ।

ବିନାକାର ସମ୍ପଦ ବନ୍ଦହରଜନର ପାଇଁ ତଥା ଅଧିକ ବିଶେଷ ମାନଙ୍କଣ ଓ କୌଣସି କଲୁଛନ୍ତି ମିଳି ଏହି ଏହା ହେଉ ପାଇଁ କିମ୍ବା ମାତ୍ରାକୁ କିମ୍ବା ଏହାକିମ୍ବା

ଏହାର ପର ମିଳିବାର ଭାବୁ ଦେଖାଇଲୁ ଦୋଷ କାହାର
କୁଠା ଯାଇଲେ ।

ନୀତି ବିଧାରୀଙ୍କ ଯୋଗକ ଅନୁଯାୟୀ କରେ ତଥା ଦେଖିବାରେ କମିଶନରେ

କାହିଁବ ତେଣୁଟି ନାହିଁଥିବ କୌଣସି ପାରି ଦିଲା
ଏହିପରିମାଣରେ କାହିଁବ କାହିଁବ ନାହିଁଥିବ

ଅମ୍ବାରେ ହମାରୁ କମାର୍ତ୍ତିଲୁବେ ।

ମାନ୍ୟର ଦିନ ପାହନ ପାଇସନ୍ତର କେତେ ଦେଖାଇ
ଡେଣ୍ଟିଶିଯନ୍ କଲାକାରୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ କରୁଥାଏ ଦେଇବାକୁ

ଦେଖ ଏଠ ପୁଣ୍ଡ କମିଶ୍ଚ ଅଳାମୀ ଦେଖାଇ ହାତେ କଲା
ପରିଦିନ କେବଳ କେବଳ କମିଶ୍ଚ କଲାକାରୀ କମିଶ୍ଚ

ମୁହାରେ ଥିଲା କେତେ ଲଭ୍ୟେ ତ କେତେ
କିମ୍ବାକିମ୍ବା କାହିଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଧାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା

ପାଇଁ ହେଲେ ।

ସୁ ମେଲ ତ ଦୟାରେଇ ନୋ ଏ, ତି, ହଳ କହାନୀ
କରିପଣ୍ଡିତ କାହାର କହିବାକୁ ବାବୁ ହେଲା ।

୫ ମେରଙ୍କ ତାଙ୍କ ଲାଗୁଥିଲା ନେ । ଏହି କଥା କଥା
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପାଇଁ ହେଲା ।

ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତିକ ଦିନରେ ୫ ୧୫ (କାର ବୁଲିଯାଏ)

ବ୍ୟାକୁ ଶରୀରରେଣ୍ଟିଙ୍ଗ ଦୂରେ ସମ୍ପର୍କରେଖାରେଖା ତଥା କଷଣକଷଣରେଖାରେଖା ଏହାରେ ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାରିତ ହେଲାମୁଁ ।

ବର୍ଷରେ ଏହା ଦୁଇବେଳେ ନମରେ ଉଚିତ୍ତ କୌଣସି ପଢ଼ିବେ

୧୯ ପରମାଣୁକ୍ଷତ୍ରୀର ସହି ଲଭ—୧୯ ତଥାଳେ
୧୯୦୫ ମୁଖ୍ୟ ପରମାଣୁକ୍ଷତ୍ରୀର ଲଭ—୧୯୦୬ ତଥାଳେ

ପରିବାରକୁ ଦିଲ୍ଲି ଦେଖିବାରେ ଏହାର ଅନ୍ତରେ ଏହା
ଏହା ସମ୍ବଲିତର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ପରିଚାରକ ପାଠ

ପରେ ଏହାକଣ ଯାହା ତାଥୁ । ତାଙ୍କ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କୋରିଗା ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରଚତ୍ର ଯାହାକିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ନିଜରେ ଏକାକିର ସହାୟ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା । ବିନ୍ଦୁ ଏକାକିରଙ୍କୁ କହିଲୁ ଆହୁରି ଏକାକିର କାହିଁ କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ ।

କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମହାଶ୍ରୀ ।

ଏ ପ୍ରମାଣର ଏକାକିର କହିଲୁ ।

କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ ।

କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ ।

କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ ।

କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ ।

କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ ।

କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ ।

କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ ।

କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ ।

କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ ।

କହିଲୁ ଏକାକିର କହିଲୁ । ଏକାକିର କହିଲୁ ।

The Ratnakar says "We do not grudge the Grand Old Mr. Das his entertainments". Well, I would congratulate the Editor if he outgrows such feelings as are evident in his writings. But in the present case, his very denial betrays his spirit. If instead of yielding to the influences of feelings, the editor would have honestly taken the trouble to ascertain for whom the entertainment was meant, then he would not have abused his position by railing at a gentleman who is respected throughout the length and breadth of Orissa.

The invitation ran thus—

"To meet the nominated official and elected nonofficial Honourable members representing Orissa in the Provincial and Imperial Councils". Where is the room for Mr. Das to entertain himself? I hope the Ratnakar will answer it. Let not the paper justify its existence in Orissa by vilifying prominent Orissa gentlemen.

ମହିଳୀ !

Cuttack,

Yours truly,

S-8-16.

A. S.

The Nayagarh students—Sorry no space.

An observer—can not make space for such a long letter.

B. K. Sathia—Thought not necessary.

ପ୍ରକାଶନ ।

ପ୍ରକାଶନ

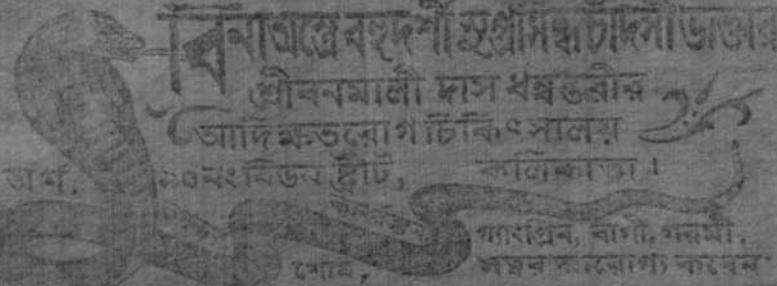
ଦେବତା ସହ କୋର ଦିଏ ପରିଗନଧାର ପ୍ରକାଶିତ ଏ ବ୍ୟାକୁଳ ।

ମାସିକ ପତ୍ର

୧୫ ମର୍ଦ୍ଦ ଅନୁଭବ ଛପ ଗୋ କରିବାର ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡରେ ପାହାରଙ୍ଗ ନାହାନ୍ତିରୁ । କର୍ମଚାରୀ ଶ୍ରୀ ସବ୍ରତ ଓ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡରେ ଲେଖନାମକ୍ରମ ଅବଧି ଜଗତୀ—ରତ୍ନ, ପତ୍ର, ଲଳି, ପତ୍ରପଦିତ ମନେଷଣ, ଭାବା ଚକ୍ର ପ୍ରକାଶ ଏଥିରେ ପ୍ରାପନିକ ହୋଇଯାଏ । ପ୍ରକାଶ ମର୍ଦ୍ଦରେ ଅନୁଭବ ପାଇବାର ନାହିଁ ଆଏ ଅନୁଭବ କାହିଁଠି ମନ୍ଦିର କରିବା, ଶୁଣିବାରୁ ପାଇଁ ଦେଖିବା ।

କରିବ ବର୍ଷର ଚନ୍ଦ୍ରପୁଣ୍ଡିତ ଚନ୍ଦ୍ରପୁଣ୍ଡିତ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଯେଉଁଠି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟାହ ଘାୟାଇଛି
କହୁଥିଲୁ ଏବେ ଅଗାମି ଦଶାନ୍ତି ତଳ ପ୍ରତାପିତ ହେବ ।

ବେଳାମ୍ବାରିଲେଖାହର୍ଷଅପଥ,
ପୋଡ଼ କୁନ୍ଦାରୀର, କଟକ ।



୧୯ ପ୍ରେସ୍‌ଜନକର ପ୍ରତି ଉପହାର
କବିଗାଳି ଶ୍ରୀ ଦାଶରଥ କବିରାତ୍ରିକର
ଦେବତା କସମ ଛେଲ ।

ଏହାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇବାର ତ ପାଦଗାନଶାସ୍ତ୍ରୀ, ଯେତେବୁଝିଲେ କଥ ଏହି ଦେଇ ମାରି” ବରତ୍ତିନୀଙ୍କରେ ଦେଇ ଏହି ଏକ ଧରଣ ଅନେକ ଧରଣ ମୁଖ୍ୟ ହୋଇ ଚାହିଁବାରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାରୁ ଏହାର ତ ଫେରି ।

ଦେଇବକୁରୁମ କେବଳ ନିଃଶବ୍ଦରେ ଦେଇ କରି, ତଥା କିମ୍ବା ତଥା କିମ୍ବା
ଏହା ଅନ୍ତର୍ବିଷୟରେ ଦେଇ କରୁଣ ଯାଇଥିଲୁ ଏହା କେବଳ ବୌଦ୍ଧଧ୍ୟାତମାନେ ଦେଇଲାହୁ ସେମାନେ
ଏବଂ କହିଲାକୁରୁମର ଆପ୍ଯ ବଜାନ କରୁଣ ଅପରାଧ କାଳ ପାଇବେ, ପାଇବେ ଦେଇ କମ୍ପି
ଅପ୍ଯ ଯାତ୍ରାରେ ଏହା ଅବର୍ଥି ଉଚ୍ଛବ୍ରତ । ଏହା କୋଣ ଥରେ ମାନ୍ୟ ମନେ ନିଷ୍ଠତ ଥାଏଇ
କମ୍ପିଧା ଥିବ ଦେଇବକୁରୁମ କେବଳ ଦେଇବି ଥିବାର ପରିମ ଅବସର ଏହା । ପାଇବେ
ଏବଂ ମନୋଭବ କରିବେ ଓ ଉତ୍ସାହକାରେ ଦେଇ କେବଳ କଷ୍ଟକୁପାଇ ଅଧିକାର କରିଅଛା । ମନ୍ୟ
ଏବଂ କରିବେ ମାନ୍ୟ ଏହା ଏହା ଉତ୍ସାହ ମାନ୍ୟ ଏହା ଏହା; ଏହାର ଏହା ବା, ମାନ୍ୟ ଏହା କରିବେ
କୁଟିଲି ବୋକୁଗାୟ ବା ମେହି ଆହେ ପଢିବା କୁ ମହିଷୀରୀଚିମ ସଙ୍କଳିତ

ପ୍ରତି ଦେଖିଲେ ତାର ପାଦକେ ଏ ଅନୁମୟରହ କହି ଦେଖି
ମନେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଜୀବିତର ସମ୍ବନ୍ଧ କେଣ୍ଟି
ନାହିଁ କହ କି " ତୁ କଳେ କେବେ ? ଏହିବୋ କୃତିଅଳ୍ପା ।
କହିଯାଇ ଏ ତାରରେ ବହିଗମ କି ? କୁଠା କାର କାହାର, କେତେବେଳେ କୁଠା
କହିଯାଇ ଏ ତାରରେ ବହିଗମ କି ? କୁଠା କାର କାହାର, କେତେବେଳେ

6.99999999999999

ମେଦ୍, ଶୁଣଗାରିଯୁ ଏବଂ ଅବେ ପ୍ରକୃତ ଗୋଟିଏ ଅମ୍ବାଳ ଲାପନ ।

ପ୍ରମେନ୍ ସେଇଲ ଯେତେପ୍ରକାଳ ଜୀବନ ଥିଲା ଏ ଅଛି ଯହ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଇ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଏବଂ ଶିଖିବାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ ତୋରିବି ତତ୍ତ୍ଵାଣିକରେ କହିଲୁ
କୁଗୋପିତାରୁଗାହିଲା । କ୍ରେମାନ୍ତିତା ଯେବେଳେ ଏ କାପ୍ରକାର ଯେବେ, ଶୁଭମାରିଲା, ଏବେରୁକୁ
ହିତାରେ ଯତେ, ମୁଣ୍ଡର୍ମନ୍, କୁଦ୍ରାତ ମରେ ଏହି ଜର୍ବି, ପ୍ରସାକ ଯେବେରେ ଅବ୍ୟାକ୍ରମ
ହିତା, ଏହି ଏହି ପ୍ରସାକ, କୁଦ୍ରାତ, ଯା ଏହିଲେବା ପାଇଥର ପ୍ରସାକ, କୁପଦୋଷ, ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ହିତା ଏହି ହେତୁ, ମୁଣ୍ଡ ସୁନ୍ଦରା, ଶୁଦ୍ଧିକା, କର, ମୋତ, ଏ କୁଦ୍ରାତ, ପ୍ରସାକ
ରହିବ, ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଥରା, ଅତିକର୍ମତା ବାବନୀର ଉପରେ ଅତିରୀକରିବ ଏ କୁଦ୍ରାତରୁକେ ଦୂର-
ତ, ବିକ୍ରମ କର କରନ ପୁନରାର ଅବେ । ଏହା କାପ୍ରକାର ବାହୁଦେଶର ଜୀବନ ।
ଦେଖାଯାଇ ଯେବେ ନିଃତ ଏ ପ୍ରସାକ ଏହିଅବସ୍ଥରେ ଦେଖାଯାଇ, ଥାି, ସମ୍ବନ୍ଧ ଜୀବନର ପରେ
ଯାଇ ଅବରୁଦ୍ଧ । ଏହିଜାତ ଜୀବନ ଏହାର ଦୁଃଖାନ୍ତରେ ଚିନ୍ତିତାନ୍ତରେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ
ରହିବା ଏହିଲୋଧୁମାର୍ତ୍ତି ଜୀବନ ଦୂର ଏହି ବା, ମଧ୍ୟରେ ଘେରିବାକିମ୍ବା କାହାରେ ଦୂର ଏହି
ରହିବ ଦ୍ୱାରା ପାଇଯାଏ ।

ଏହି ପରେଣୀଶ୍ଵର ସେବନ କରି କହାର ଦିଲ୍ଲାର ମେହି ଅବେଳାଯ ଲାହ ତମୁଖରୁ କା
ମୁଦର ପ୍ରଥମାତ୍ରି ଅଛି । କେତୁ ମଧ୍ୟରେଇୟ, ମେହ ପ୍ରକାଶ ମେହିକି ପାଇପିଟେଟ ପ୍ରତିକ
ଜଗା ଦିଲୁଛା । ସେଥାର୍ଥରେ କାହାର ପ୍ରକାଶ ହର୍ଷ ନାହିଁ । ଅଚାର୍ଯ୍ୟ ବେଳେ ମାତ୍ରକର ଦେଶୋକ
ଓ ମାତ୍ର ସାଇଟେଟେ କିମ୍ବରେ ସକ୍ଷମିତି ହବିଲେ ।

କବିଗନ୍ଧ ଏ ଦୁର୍ଲଭ ମୁଣ୍ଡାଯାଇ ତଥାବୁଦ୍ଧ
। (ମହାତ୍ମାର ଉତ୍ତର ପୂର୍ବପୁରୀ ପତ୍ରରେ)

ମନ୍ଦରୁକ ପୂର୍ବ ପ୍ରକିଳ୍ପ ଦାର୍ଶନିକ ଧ୍ୟାନକ ବଜା ଗ୍ରେଚ ତଥୀରେ କ୍ଷୁଦ୍ରାତ୍ମକ ଅନ୍ୟଥିର ପ୍ରକାଶରୁକ କୃତ୍ସମାନରେ ମେଲିଅଛନ୍ତି—ବହୁବଳ ଶ୍ଵରୁତ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖ୍ୟମାନ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରରୁକ ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ୟର ସହାଯକରୁକ ଥିଲେ । ଏହାଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ ମୋହର ପରିବାରରେ ଏହା ପରିବାର ଉତ୍ସବର ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏ ଉତ୍ସବରେ ସ୍ଵର୍ଗତ ଏହା ଆଶିଷ ପଢ଼ି କରେଥିଁ ସମ୍ମରଣାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଏହାର ଉତ୍ସବରେ ମୋହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଲାମ୍ବାରୀ ଏହାଙ୍କ ମନ୍ଦରୁକରେ ମେଲିଅଛନ୍ତି ।

ଭାବାଧର ଦାଇ ଥିଲୁର ଅନିଷ୍ଟତା କେତେ ମାତ୍ରର ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାଣତଥାତ ଉଚ୍ଛବି, ଏ ଯତା
ଏହି ଦେଖି ଅବଶ୍ୟ—ମୋହର ସ୍ଥା ବ୍ୟବର୍ତ୍ତ ଯାବନ୍ତରୁଙ୍କ ଫୀଲ୍, ସବୁର ଓ ହେଲ୍‌ଆଲ୍‌ର କୁଳ
ବୋଲି କହୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ପ୍ରାଣପୂର୍ବ ଏବଂ କରନାକୁ ପ୍ରାଣ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରବିକ୍ଷି କାହାର ଏ ଦରଶକ୍ତି
ଦେଇ ଦିଲ୍ଲୀ ମରତ ବିଦୟାର ଶଳ ପାଇ କି ଏହି, ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଜାଗାଜାଗି ଦିବାତୁ କରି
ଦେଇ ଆହୁର ମୋହର ସକାକ ଦେଇପ୍ରମାଣ, ଦେଇକର କରନ୍ତିର ମହାଶୂନ୍ୟ ଶରୀରରିଟି ହେଲୁ
ଦୁଃଖର କୁପରିକା ସହିତରେ ଅନନ୍ତପୂର୍ବତ ପ୍ରାଣକୁ ଜଣାଇଅଛୁ ଏବେ କହିଥାଏ ଏତାପ୍ରମାଣ
ଦୁଃଖରେ ଏହି ଦିନପରେ ମୋହ ଥି କୁପରିକା ଏଥାର ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ଲୁହ ଦରଶକ୍ତ ।

ପାହଣୀ ମହାରାଜ ସାରେ ଶୁଦ୍ଧ ଏହିଥାର କୁଣ୍ଡ ଉତ୍ସବ ପ୍ରକାର କିନ୍ତୁ ମହାଶୟଦ କେବଳିଷ୍ଠଙ୍କ
ଗୋଟର ଖୁଲୁଥାବ ପଢ଼ି ୨୦ ବର୍ଷ । ୧୯ ମେଲେ କୁଣ୍ଡ ଉତ୍ସବପ୍ରାୟ ଦୋଷସୂଦେ
ଚନ୍ଦ୍ରରେ କରାଯାଇ ମହାଶୟଦ ଉତ୍ସବ କେବଳ ଏହି କାହାର ନାହିଁ ଅର୍ଥମାନ କାହିଁ ଉତ୍ସବ

ପାତରା ପାନୀ ପ୍ରତିକି ଜମିହାର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତ କିମ୍ବା ନହିଁ କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର
ଅନୁଗ୍ରହକ ଶିଖି ଲୁହ ପରେମାନ୍ତ ଚଂଚାପଥରୁ ଏ ନମ୍ବର୍ କେବିଅଛି—ମୋର
ଶୁଣ ଆଶାରୁତ ଚମତକ ବେଳରେ କାହାକୁ ହୋଇ ସୁନ୍ଦର କୋଇଷୁଦ୍ଧ ଧାରାର ବନ୍ଧୁକାଳ
ଅଳ୍ପ କୁଣ୍ଡଳ । କବତ୍ତି^୧ ମହାପ୍ରୟକ୍ଷ ଧର୍ମଧାରେ ଆଶାର ଫ୍ଲାଇ ପାରିବାକୁ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅତ୍ୱା ଅର୍ଥରେ କୃତ୍ୱାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିଲା ଅର୍ଥରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅର୍ଥରେ କିମ୍ବା ଅର୍ଥରେ କିମ୍ବା ।

ପାହଙ୍କ ପ୍ରତିକ ଡାକ୍ତର ଜୟନ୍ତ ପଞ୍ଜାବକୁ, ମେହ ଏକ, ଏକ, ଏହ ସହାଯ୍ୟ ଦିଲ୍ଲି
ଅଛି—ଏହ ଦାମିଗରମୋ ଫଳଦୂରୁ ଅମେରିକ, ଗାରାତ୍ ଦେଖି ଦେଇ ଆଜାତ୍ ଦେଇ, ଏହ
ଏହ ଦୟାକୁ ସଂଖ୍ୟାକାରିତାରେ ମୁଣ୍ଡିଲବ କରି ଏହାମ୍ ଅଧିକତଥାନାମ୍ବଳ, ମହାମାନ
ଏହ ମେହରୁ ମିଥାଏ କୁରମେଟି କଷାଧା ଦେଖି ଯାହାକୁବ କେବା କରନ୍ତୁ କାହାର
କାହାର ପାଦଥାର ଦେଇ ସହିତ ଅଧିକ କରିବ ଦେଖିବାରିଲାବାରି !

ଅକ୍ଷୁର ଯେସାଠି ମନ୍ତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଶୀଘ୍ରତ ପରିଚାଳନା ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଦେଖିଲାମ—ଏହାକୁ
ତୁମ୍ଭୁ ବାଟିଲା ବହିପାତା ସେଇବେ ଆହାନ୍ତି କୋଣବୁଝନ ଦିବରଙ୍କ ପରିଚାଳନା ପରିଚାଳନା
ଆ କରିବ କିମ୍ବା କରିବାକୁ !

କାହିଁବିନ୍ଦୁ କିମ୍ବା ସାଇଟ୍‌ରେ ଖୋଜିବାକୁ ସେଇ କିମ୍ବା କାହିଁବିନ୍ଦୁ

କୁଳଦୀପ୍ରିକା

NOTICE

The Lieutenant Governor in Council has learnt with deep regret of the death on the 5th January 1916 from wounds received in action of 2nd

Lieutenant A. R. Duncan, I. A. R. O.
Mr Duncan entered the Indian Civil Service in 1909 and in May 1915 he joined the Indian Army Reserve of Officers and was attached to the 28th Light Cavalry. In the course of his short service in Bihar and Orissa Mr. Duncan had already made his mark as an exceptionally keen and sympathetic officer. His loss will be deeply regretted by his brother officers and by all with whom he was associated in India.

Scraps.

In a recent issue of our paper we referred to the decision of the Patna High Court in a case of removal of a disorderly house from the vicinity of an educational institution at Samabalpur. We have since had further information about the case which enables us to state that the High Court did not really question the propriety of the order in substance but only the form of it. The law forbids the continuance of the use of a house as a disorderly house under certain circumstances and not the occupation of it, provided, the person occupying it, ceases to use it as a disorderly house. From this point of view, the action taken against the occupants of certain houses in the vicinity of an important educational institution at Cattack is absolutely justifiable as a measure conducive to public interest.

The equanimity of the local bar was perturbed to a certain extent by an unfortunate observation that fell from the lips of a judicial officer on the bench implying want of sympathy against the domiciled Bengalee Community, as the result of which, an application has been made to a higher tribunal praying for the transfer of that case from that Court.

We are glad to learn that the Hon'ble Mr. M. S. Das had an interview with His Excellency the Viceroy this time as the president of the Indian Christian Association.

The announcement that the Government of Bihar and Orissa has decided not to add Oriya to Court languages in the District of Singhbhum is a painful surprise to us, for it is well known how great are the difficulties under

which our Singhblum brethren labour. When we heard of the memorial, we had high hopes that the present administration would set the matter right, for we can never conceive that Sir Edward Gait when convinced, that a thing is wrong, will allow it to continue. We are afraid the memorialists have failed to explain their case properly. Otherwise we think the result would have been different.

Cholera, our never-to-be-forgotten friend, is again amidst us and we will be thankful to our Municipality if it wakes up to its sense of duty and responsibility. How sadly we miss the Chairman and the District Officer who used to go from door to door looking after the patients and taking all possible steps to prevent the spread of the epidemic.

We have been marking for some time a current of vehemency running riot among our young people which they call ambition, but which is nothing less than an unhealthy feature of the most atrocious and revolting idiosyncrasy. They think, they are carrying every thing with them, but, as a matter of fact, they are creating schism and discord where there existed none. There ought to be ambition high and noble in our young men, but to what class of ambition would it be ascribed, if the means adopted for an achievement smell of partizanship, with side issues which are simply ignoble? Such ways and means are sure to give impetus to the development of unworthy tendencies which our young men ought to eschew. They ought to band together into comradeship, one wish, one mind, one object and a dogged determination to reach the goal which will point towards the national growth, healthy and spotless.

"Be one and all but firm"
"And conquest soon will follow."

"And conquest soon will follow."

We find that there is a consensus of Oriya opinion against Serguda Zemindar's appointment to the Madras Legislative Council. He is an Oriya Zemindar, but we have been informed that he is a Telugu in all but name. If so he should not have been taken in. Very naturally our brethren of Ganjam question his appointment. How could the Zemindar bring himself to put his

heart in the cause of the Oriyas and for the time being, shake off his Telugu proclivities. When the Raja Shahib of Dharakot was taken to the Council in the previous two terms there was no complaint and the Raja Shahib did his best to serve his country and people. Pity, that he was not re-appointed. Pity still that a popular leader like Mr. H. H. Panda of Aska was left on the back-ground. He is a man of means, light and leading. A typical Oriya who exercises considerable influence in Ganjam. If he had cast his lot with us who are living in the so-called Orissa proner, he would have come to the forefront long long before and he would have gone to the Local Council either by election or

nomination. But no use hope against hope. Under the circumstances let our Canjami brethren wait and see Men do, sometimes rise above their peculiarities.

ପୋମେବୀ—ଅପ୍ରେସ୍ ଟାଙ୍କ ଲିଟରେ ଖେଳିବା
ଦେଖା ସହାଯତା ପୋମେବୀରୁ ପ୍ରକାଶ
ମନ୍ଦିରରେ ୧୯୫୭ ମେସରେ ପାଇଥାଇଲା । ଏହିମାତ୍ର
ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ୨୦୨ ପ୍ରକାଶିତରେ ୨୨ ମାତ୍ର
ପ୍ରଦେଶରେ ୮୨ ମଧ୍ୟାରୁକ୍ଷରେ ୨୨ ଏବଂ ବାରାନ୍ଦିର
ଦେଇବାରେ ୪୨ ଉପରେକ୍ଷିତ ହେଲା । ପରିବାର
ପ୍ରକାଶିତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ୧୯୫୮ ବ୍ୟାଜ । ଏବୁ ପୋମେବୀ
ମାତ୍ର ଦେଇପାଇବାକୁ ମନ୍ଦିର ପାଇବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ

ଦୁଷ୍ଟିରିପୋଟ—ଅଗ୍ରତ ଗା ୧୦ କିଲାମେ
ଶେଷ ହେବା ସ୍ଥାନକ ଦୁଷ୍ଟିରିପୋଟରୁ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ଗା ୫ ଲିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରଳ କ୍ଷଣିକରେ
ଦୁଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । କଣେଖରା ଦୂରବ
ପ୍ରତିକାଳରେ ସାଧାରଣ ଅପେକ୍ଷା ବେଶୀ
ବଧି ଫୋରୁଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ସନ୍ଦେଶ
ଦୁଷ୍ଟିରିଲାଗ ରେବୁପଣ୍ଡରେ ୫୦-୫ ମୋଳ-
କରେ ୨୦-୨୫ ଟ ମଇମଜିଷ୍ଠିବେ ୮-୯
ମହ ବୁଲା ।

ପରିବର୍ତ୍ତନରେ—ଦୂର ଦୂର ହୋଇଥିବାରୁ
ବରୁଅଟେ ଶାରିବାଲୀଏ ଫ୍ରେଜର ବୁଝ ଦେଉ-
ଏବଂ କାହାର ଧୂମ ଲଗିଥିଲା । ପେଣ୍ଡ ପ୍ରାଚରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନାଳୀକ ଫରକ ୫ ଫେଟ୍ ପ୍ରତିକ
ହୋଇଥିଲା ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚ ଫ୍ରେଜର ଆଖ-
ଦାଳ ଦେଉଥିଲା । କଙ୍କଳା ଦଢାର ଘେରି-
ଦେଲ୍ଲି ଦବିଜମହେ ପୋକ ଲାଗି ଅବେଳ
ଫରକ ଲେବାଲ ଦେବୁଅଛନ୍ତି । ବର୍ଷାକଥାର
୨ ଜିଲ୍ଲାରେ, ବିହାରୀରେ ଫେରାର ୨ ଜିଲ୍ଲାରେ
ବର୍ଷାଫରକାର ୩ ଜିଲ୍ଲାରେ, ବିମେଯର ୩
ଜିଲ୍ଲାରେ, ଦାରଦ୍ଦିବାଦିର ୨ ଗଢ଼ିଗେ
ମୋତୁମାବଦ ସେମ ଅନ୍ଧାରୁ । ସମ୍ପ୍ର ପ୍ରତେ
ଏରେ ଖାତ୍ର ୩ ଫେଟ୍ ପ୍ରତିକ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ
ମନୁଷ୍ଟି ।

ବଜୁଗ—୧୯୬ ସକାରତ ଖର୍ମସିଲାର
ଅନ୍ତିମବ୍ୟାପକୀୟରେ ଉଣ୍ଡାରୁଥିବା କି
ଅଗମୀ ଦିନର ଅନ୍ତରୁ ଏ ୨୦ ଦିନ ଅପରାଦୁ
ଏ ୨୦ ଦିନ ସମୟରେ ହଠାତ୍ ସମାଜକ ଧର୍ମ-
ସମ୍ବାଦ ପାଞ୍ଚାଳଙ୍କ ଅଧିକେଷକ ମନୋଦୟାର
ସ୍ଵରୂପୀ ଶକ୍ତିକଷ୍ଟ ମନ୍ଦିରରେ ଦେଇ;
ଦାତାକୁ ସମାଜର ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀମାନ୍ ଦମ୍ପାଖରକର
ରାମୀ ଦେଖାନ୍ତରୀରେ ରାଜାନ୍ତ୍ଯ “କାହା ଓ ମନ୍ଦିର-
ମର ସମ୍ମନ ତଥା” ଏହି ବିଷୟରେ ବନ୍ଦିଆ
କରେ। ଧର୍ମସାମ୍ବାଦ ମହୋକବଳର ଉପରୁକ୍ତ
ସବାକୁ ଶ୍ରାଦ୍ଧମାତ୍ର ।

ତାଣୀଙ୍କରେ ହୁନ୍ତ ବସଧାଇ—ନେବୁର
ଶରମ ତାମୋରିଜ୍ଞ କାମକ ବଳିବଳର ଲାଗେ
ପରିଦୟାର୍ଥୀ ଦେବତାଙ୍କ ଦେଖା ବସ୍ତୁ ଦ୍ୱାର
ମୋଟିଏ ବସଧାଇ କରିଲ ଦୂରର ଦେଇ-
ଅର୍ଥାତ୍ : ଗାଢା ଗତ ତା ୨୯ ଫେବ୍ରୁଆରୀ
ମାତ୍ରର ଲାଟରାରେ ଉତ୍ସାହର ବେଳେ
ଏଥୁରେ ହନ୍ତକାହିଁର ଥିବୁଥ ଓ ହୀମାନେ
ଦେବୀପ୍ରତି ହେବେ । ଗାଢାରେ ଯେହି
ଗାନ୍ଧୁରଙ୍ଗନ ଲହର ବର୍ଷରେ ସବୁ ଲାଜିନ
ଏକବେ ପରିପାତାରେ ଦେଇବେ । ଦୃଶ୍ୟରଙ୍ଗର ଯଦୀ
ମନୁକ ବରଷାର ଅବଦର୍ଶନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତି
ଦେବତାର ବରତାର ଦେଖାଯାଇ । ଉତ୍ସାହର
ତତ୍ତ୍ଵର ମାର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭବ ଦୂରଳମ୍ବ କରି
ଦାତ କରିବାକୁ ପରିପାତା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହି
ଦିନ ପ୍ରକାଶ ଦାତ ଥାଏ ।

ଦେଉ—ବାଲମଙ୍ଗାଧର କୁଳହଙ୍କ କାନିରେ
ଯେଉଁ ଖାତରେ— ମନ୍ଦିରମ ଶୁଣୁଥିଲା ତାହା
ଶେଷ ହୋଇ ମୁଁ ଶକ୍ତିମାର ଦୂର ଉଛୁଳା ଜୀବ
ବାଲମଙ୍ଗାଧର କୁଳହଙ୍କ ୩୫,୦୦୦ଟଙ୍କା

ନିଜାମାତ୍ର ହୁଏ ସୁଦେଶାପ୍ରେସ୍‌ରେ କି
ଦେଖାଇ କି ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ମୋହାଣି ଉପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦେଖିବ ଛାତକାଳ ଦେଇଥାଯବାର ମାତ୍ର ଥାଇ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ହେଲୁ ରସ ଦିନମୂଳର ପଥକ୍ଷେତ୍ରର
କେଣିଏହୁଙ୍କି ମାନେବର ବାହୁ ମୋହନଙ୍କ ଦୀର୍ଘ
ବ୍ୟବପ୍ରାପ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧର ପରେ ଜତ
ବା ୨ ରଙ୍ଗ ଦଳ ଉଚ୍ଚିତ୍ତ କହଇ ପୁରୁଷର
କୃପାଶ୍ରମ କେବି ୨ ତାତିକ ସନ୍ଧା ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ନିଷଫ୍ଟର ପୁରୁଷେ ପଢ଼ିଛିଅଛନ୍ତି । ସେଠିରୁ
ଦିନମୂଳର ପ୍ରକାନ ପ୍ରକାକ ମୋହନଙ୍କ ହେବେ
ମାନନ୍ତି ଯିବେ । ମାତ୍ର ତୋପଦମ୍ଭ ଚାରୁ ଦିନମୂଳର
ଦୂରତ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାବ । ପ୍ରାଣୀଙ୍କ
ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସହନତ୍ତ୍ଵ ଦିଲା ତୋପଦମ୍ଭ କରି
ହୋଇପାରିବା ସହି ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାତ୍ର
ଆଗା ଦର୍ଶନ ଦିନମୂଳର ଘରା କହିଦାର ଏହି
ଅବ୍ୟକ୍ତର ପଦମୂଳ ମାନ୍ୟମାନ୍ୟ ଦ୍ୱାରି ତୋପଦମ୍ଭ

ବହୁମୁଖ—ପାରଳାର ମଳ ମଧ୍ୟରେ
ଶୁଣାକାମତ ଦେଖିଏ ସ୍ଵର୍ଗ ଛନ୍ଦିବାର ଅଛି ।
ଏହୁଲ ଜୀବିତ ‘ଚନ୍ଦ୍ରପୂର୍ବ’ ନାମରେ ଥାଏ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ମାଲିତ୍ ଛନ୍ଦର ଭୂମିକାଙ୍କୁ ଏହି
ଦେଖିବ ଥିଲାରୁ ସାଧାରଣ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ଗାନ୍ଧାର
ମମଦା ଅଛି । ବିନ୍ଦୁଠର ପୁରୋ ଶାକର ତଥାକ
ଉପରେଇରେ । ମୋହିଏ ପାଠୀମାର ପ୍ରାପନ
ନିମନ୍ତ୍ରେ ଏହି ଚକ୍ରାନ୍ତରେ ତରଷ୍ଟବାଣୀଟି ଦଳ
ଆ-ଦିଲ ହେଲୁ । ଶାକର ପଢ଼ି ସ୍ଵେଚ୍ଛାତଥି
ଚିନ୍ତକ ବିଶ୍ୱାସୀ ଏହି ପଠନ ଶାକର ଉତ୍ତି
ପୁଷ୍ପକ ଦର୍ଶନରେ ଏହି କିମ୍ବେ ଏହିଷବ ଦଳା
ବୁନ୍ଦ ସ୍ଥାବର ଦର୍ଶନରେ । ମାତ୍ର ମୟକୁ ଏହିରୁ
ଦୃଶ୍ୟକ ଓ ଦୃଦ୍ଧିତର ଅଳ୍ପର ଦୃଶ୍ୟକୁଣ୍ଡଳ
ପରେ ଅଧିଳ ଦଶ । ବିଶ୍ୱାସୀ ଏହି ପଦମର
ଦେଖି ପ୍ରାଚି ଓ ସହଭାର୍ତ୍ତରେ ଅଛି ଦୃତରେ
ଦଳ ଦୂରିଟିରେ ।

କେବଳ ଶାତକର୍ମାଙ୍କ—ପୂର୍ବମୟ
ହେବେ ଏବଂ ଜୀବନରେ ଶାତକ ମୁଣ୍ଡିବୁ
ସୁତ ଦ୍ରୋଷ ତଳାଇଗାର ନାଥପୁ ହେଉଥିବୁ
ଏହାହାଏ ଦୂର ଦେଶକୁ ଫୁଲ ମୁଳ, କବା ହରିବା
ପ୍ରଭୃତ ଶାତକାରିଙ୍କ ସହିତ ଦେବ । ଦେବର
ବନ୍ଧୁ କୁଟୀରଭେ ବରଷ ପୁଣ କହି ଶାତକାରି
ଦୟାପତ୍ର ହୁଏ ତଥାପାର । ଅଧିକର ଯାହିଁଟିକି
ମଧ୍ୟ ମରମଦୀଏ ହରିବ ଗରମ ଦେବର ଉତ୍ସ
ରହିବ ଲାହୁଁ ବର୍ତ୍ତନାକ ନରୀ ପ୍ରେସ୍ତରୀ
ହେବରେ ପ୍ରାଣମେତି ପଣ୍ଡା ଗୁଲୁକାଟ । ଶିଖମ୍ଭୁ
ମହାଙ୍କ ହେଲେ ମମୁନବ୍ୟ ମନ୍ଦେଶ୍ୱର କେବଳ
ଏହି ନାଥପୁରୀ ଦେବ । ହିନ୍ଦୁଦିନପୁରକ ଦ୍ରୋଷ
ଜୀବନରେ କେତେବେଳ ତଥାରେ ହୋଇ
ଯେବେଳକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମୁଲ, ଦେଖିଲା, ପହିଁ ପଞ୍ଚେ ଏହି

ଦୁଇଟି ଓ ପଦାର୍ଥକାଳୀଙ୍କ ଏକାକି
ଚକ୍ରଗୁଡ଼ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ । ନରୀ ଅଭ୍ୟବହିତ କୁଣ୍ଡଳବିଲ
ଦାର୍ଶି ହୋଇପାରୁ ଯାହା । ସୁତୁରପରମାଣୁ
ଶରୀରେ ଦିଆଯାଇଥିବା । ସାହୁଥିବା ପାଇଁ ପରମାଣୁ
ଲେଖିବା କାହାର ବଳ କାହା । ତେବେମନଙ୍କ ବଳରେ
ପରମାଣୁର କାହାର । କାହାର କାହାରେ ଯେ ।



THE UIKAL DIPKA.

Ottack, Saturday the 26th August 1916.

କବିତା ପରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ପରିଚାଳନା

ଏ ପରିଚ୍ୟାକାର ଦିନର ଦରସାବଳୀର ମୁଣ୍ଡି କଥାଙ୍କ ଲିଖିତେବେଳ ସମ୍ବାଦମୂଳର ମୁହଁତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା

କରେବିଲୁ ଅଛୁଟ ଏବନ୍ଦିତିବ
ଏ ବା ପ୍ରତିକଣ୍ଠିଲୁ ଏ ଗୋ
ଅମ୍ବିଆ ଦାଖିତ ଏ ହା

ବିଜ୍ଞାନକାଳୀ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର କାଳୀ
କୁଣ୍ଡଳମାର ରତ୍ନ ସଥୀ—
ପ୍ରଧନମାର ସମେତ ରଂଘନାଟିଆର୍ଦ୍ଦ୍ରପ୍ରଭ
ତୋ। ତୁମର ସବାରେ ତୋ ଏ ତୁମନମାର
ପହାରେ ତୋ ଏ କୁଣ୍ଡଳମାର ଆମା ତହୁଁ ଆମ
ତମ ପଦାରେ ଜୟମ ହିଲୁଛି। କିମ୍ବାମ କେବେଳ
କେବେଳେ ପୁଣୀୟ ମାର ସବାରେ ତୋ କୁଣ୍ଡଳ
ମାର ରତ୍ନ ପଢ଼ିବ କାହିଁ ।

ମାତ୍ରାକେ କଣ୍ଠେ ଅଛି ପୁନଃ । ୧୫
ଶୁଣି ଏହି କମ୍ପଳ ଟଙ୍କା ହିଁ ଓ ଦେଖି
ଦେଇ ଗାଥେ ହୋଇ ପ୍ରଥମ ଥିଲେ ହେଲା ଓ
କୁଠମୁଣ୍ଡା ସଥାନମେ ଦେବ ।

କବିତା ମୁଦ୍ରଣ
ଉପରେ ଅଛି ସ୍ଵ ଓ "ମୁଦ୍ରଣରେ
ହିନ୍ଦି ଏକ ପତ୍ର ଏହି ଶବ୍ଦରେ ଏ । ୧୯୮୫ ମେ ୧୯୮୫
ବିଜୁଲିମ୍ ବେଳେ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁଖ ଏ ପରିଷି ସ୍ମରଣ
ଏ କାହା ଓହିବା ଏଥାବିମେ ଦେବ ।

କାହାରେ ପ୍ରଦେଶ ଜୀବନ ପାଇବା
କାହାର ଜୀବନକୁ ତାଙ୍କୁ ମର ଲାଗିବ ଦୂର-

ଶାନ୍ତିରେ କଷାୟ ଦେବ ।
କରୁଥିଲା ପୁନଃଶାନ୍ତିରେ ଶାନ୍ତିକେ
ରୁହନେବୁଅନ୍ତରେ ପ୍ରତିକିମିତ୍ରଗତ ମଳୀର
କୁଟୁମ୍ବ ଦେବ ।

ବେଳେରୁ କାହିଁଏବେଳେ ନାହିଁ କାହିଁଏବେଳେ
କାହିଁଏବେ ପଠାଇଲାକୁ ଦେବ

No 336 Notice

Wanted a Head Pandit for the Khejuripara Upper Primary School on a salary of Rs 20 per month. Only candidates who have passed the final examination of the Central Training school need apply.

They must state their age and send their applications and certificates to the Sub Divisional officer Khondmals P. O. Phulbani (Orissa) on or before 15th September 1910.

No. 340 - WANTED

I. Office—Eastern Cities, Banki-
pore.

2 Post vacant and pay —Offg. Head Estimator on Rs. 80/- month for about a year.

3. Qualifications required.—must be a passed Upper Subordinate and have previous experience of Estimator's work. Preference will be given to a native of, or a man domiciled in this Province.

4. Officer to whom application should be made.—Superintending Engineer, Eastern Circle, Pankipore.

No. 138 NOTICE.

Wanted a Sub-Assistant Surgeon on a pay of Rs 60 plus Rs 10 as Jail allowance with free quarters. The candidate must have passed from a Government Medical College or School. The Selected candidate should join the post at once. Application with testimonials from Government Officers should be sent to the under-
Secretary to the Government of India, 30th August 1916.

Raja and Feudatory
chief of the Banj State.

THE DUA

Bandarasa

Superintending
Engineer,
Kingsway Circle.

Digitized by srujanika@gmail.com

ଭକ୍ତିବୀପିକା

Scraps.

SHIPS LOST DURING WAR

The Allies since the war began have lost a total of 538 ships of an aggregate tonnage of 1,660,000. Great Britain heads the list with 410 ships of 1,339,090 tons. France being second with 53 ships of 158,000 tons followed by Italy with 27 ships of 73,000 tons. Russia with 35 ships of a total of 49,000 tons, Belgium, with 10 ships of 30,000 tons and Japan with 8 ships of 19,000 tons. Surprising in their magnitude are the losses of neutral which amount to 218 ships with total of 392,151 tons.

Bench and the Bar --

We are sorry to learn that the sacred relationship of the Bench and the Bar at Puri is not what it should be. The pleaders of Puri are not pulling on well with the Second Munsif Babu Nidheshwar [Chandra Chandra son of the late Rai Jageswar Chandra Chandra Bahadur whose honourary services to the Government are well known. Nidheshwar Babu was the Munsif of Cuttack for some time and he was marked for the impartial way in which he administered justice here. We learn that the pleaders of Puri have made a representation

against him giving specific instances and that the Dist Judge has called for an explanation from him. We do not like to make any comments on the present situation at Puri as we are not in a position to ascertain who is responsible for this unpleasant relationship. The pleaders are a great aid to the administration of justice and the Hakims are dispensers of justice. Each is indispensable for the due administration of justice. We wish the matter be not carried to any unpleasant length.

The number of indigent lepers is on the increase in this town, and while we are in no way unsympathetic towards these unfortunates, we cannot help drawing the attention of the authorities to the fact that with their movements altogether unrestricted, they constitute a positive source of nuisance. They sit down wherever they like, they sleep at night on verandahs of houses, schools and shops; they use public bathing ghats and commit nuisance wherever they like. They expose their loathsome sores by the side of roads to excite charity. This may not be regarded very serious in a town in which persons suffering from leprosy actually deal in articles of food and drink, but we hope that something should be done to check the evil. We heard of a proposal to establish a Leper Asylum here and we commend it to the benevolent public as one of the worthiest objects deserving of their charity.

The announcement officially made that our Province is going to have soon a Temporary University at Patna has not been received with much enthusiasm here. It has been remarked to us by well thinking people that a Temporary University will be as convenient to the people of Orissa as the High Court at Patna. We do not think that the apprehension is altogether unreasonable. Educated public opinion in Orissa is not in favour of our alienation from an advanced University like the Calcutta University and much less in favour of a Temporary University at Patna. If the Patna University is a settled fact as it seems to be, and our alienation is inevitable, would it not be better to wait till a Permanent University has been established, instead of joining us to it now?

Football.

Cuttack Wellington (2) vrs. Calcutta
B. N. Ry. (0)

The Garden Reach Indian Team consisting of officers of the B. N. Ry. company came here and played a friendly football match with the Wellington sporting Club on the Medical ground on the 20th Instant. There was a large gathering of spectators and of the invited gentries of the Town both European and Indian.

From the commencement, the game was one-sided and people expecting a fine contest were disappointed. The visitors were not fully represented and were not accustomed to a hard turn but the fine display of the goal keeper saved the side from being defeated by a large margin.

The Home team consisted of best active players, who excelled in points of discipline and skill in the game. The game was supervised by Mr. B. K. Sen Gupta.

ହେଉମନ୍ତର— ଅମ୍ବା ପା ୮୦ ରିକର୍ଡ
ଗେଷ ଦେବ ପ୍ରାଚୀର ପିପୋରୁ ପରିବ ଉତ୍ତ
ସ୍ଵର୍ଗ ଲୁଚେବେ ଟିକୁରମ୍ବୁ ୨୫୯୦
ସଂଖ୍ୟା । ଏହି ମଧ୍ୟରୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟରେ ୮୫୫
ଜ୍ୟୋତିଶ୍ରବେ ୬୭୩ ଓ ହାରଦିବକର କରେ ୨୫୫
ଛରେଣ୍ଟ ଯେବେ । କୁଳପ୍ରାଚି ଅମ୍ବାରୀ
ନମ୍ବେର ପ୍ରଦେଶ ଓ ମଧ୍ୟମର କଳେବେ ବିଶେଷ
ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାରୁ ନେଇ ସଙ୍ଗେ ଦିଅଛି ।
ଦ୍ୱାରାପ୍ରାଚିର ତୁଳି ସଂଖ୍ୟା ୨୫୨୭ ଥିଲା ।

ବୁଦ୍ଧିରମୋଟେ—ଏକଙ୍କ ମୁଁ ରଖିଲେ
ଦେଖେ ହେବା ପ୍ରାଚୀର ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଡ଼ିଏ ହତ୍ତିଦାସ
ଅବମୁ ଦୋଷବୁନ୍ଦିଲା । ଏହି କଢ଼ି କଣ୍ଠରମାର୍ଗରୁ
ବାହୁଦିଳ ପଢ଼ିଦୂରର ଶତକ୍ରି କଳ ରେ ପରି
ଜଳିଯିଲେ ପଞ୍ଚଥଥିଲା । ଏହାହୁର ଉତ୍ତରାର
ପଢ଼ିମ ମଧ୍ୟରୁଦେଶରେ ବେଶିଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଲା
ଯାନ ଏବଂ ଦେଲୁଛିପ୍ରାଚିରେ ମନ୍ଦିରା ଦୃଷ୍ଟିର
ଆମ୍ବନ ହୋଇଥିଲା । ତତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଵାହାର ଦିନରୁ
ଶେଷ ସମ୍ବଲପୁରେ ଥାଏ । ଏହି ପାଇଁ ଫୁଲରେ
ପଦମରିବେ ହେଲେଇଥିଲା ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରେ କେବୁଣୀ - ଅମ୍ବେଳାନେ
ଶୁଣୁଥିଲୁ ବାର ଗଧାଧାର ଚୌଥିଦେ ତେବୁଟି-
କଲେକ୍ଟର ହାର୍ମାର୍ଫ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ହେଉ କାର୍ଯ୍ୟ
ପରିବନ୍ଧର ବରତନ୍ତ୍ରରୁ । ବାର ବୁଦ୍ଧ କହି ନ
ଥିବାରୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଖାର ବରଥିବାର ଶୁଣୁ
ଥିଲା ।

ଭାବିତସହିତ ସମାଜରେ ସାହାଦତକ ଅନୁ-
ଷ୍ଠେଷତମେ ପ୍ରକାଶ ଦରୁଆଳୁଁ ସେ “ମତ
୨୪ ତାତଙ୍କ ଶ୍ରୀଗୀର ଦିନ ସାହାଦତ-
ସମାଜର କାର୍ଯ୍ୟ କିନାହକା ସମାଜରେ ଧର୍ମଚିନ୍ତା
ଗୋପିତାଥ କର ଏବଂ ବାହୁ ଗୋପବହୁ ଦାସଙ୍କ
ପୃକୁ ପିତି ପଦର ଆଲୋଚନା ହୋଇ ଦେଖା-
ଯେ ଉଦୟ ପଥରେ କେବେବକ ଅମ୍ବଲତ
କଥା ସ୍ଥାନ ପାଇଅଛୁ ଏବଂ ତାହାର ଦିପରେ
ନିରାକରଣ କର ବେଳେମାନେ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ
ଉପରେ ଦୋଷାବେପ କରଅନ୍ତି । ଏହର
ପଦର ଉତ୍ତର କେବାର ପ୍ରଦେଶୀଜାତୀୟା ସର୍ବ
ଅନୁଭବ କରୁ ତାହାକୁ ।

କୁଣ୍ଡରପୋଟ-ଆଜିଥିଲା ୫୨ରିଣରେ ଶେଷ
ଦେବା ସ୍ମୃତିରେ କୁରିଞ୍ଜୀଙ୍କୁ ଉଲ ବାଚୀ
ହୋତଥିବାରୁ ହମ୍ମିତ ପ୍ରଦେଶର ଧରଳ ଅକ୍ଷୁମ୍ବା
ରୂପ ଥିଲା । ଦେବଳ ତେବେରସ୍ତୁରଲାଖିରେ
ଉଲ ବର୍ଣ୍ଣା ନ ସ୍ଵଭାବରୁ ପରି ବୁଝିଲ ଓ ଗମ୍ଭୀର
ଥିଲା । ଅଗାମୀ ଶୀରବାଳର ଧରଳ ଅକ୍ଷୁମ୍ବା
ଉଲ ଥିଲୁ ଏକ ପ୍ରାଚୀୟ କୁଥକାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ
ହୋଇଥାଏଛି । ଆଶାମ ପ୍ରତିକୁ ଅନ୍ତରେ ଏହି
ଆମଦାନୀ ଲୁଣିଥିଲୁ ଏବଂ ଯେଉଁ ପ୍ରାଚୀମାନଙ୍କରେ
ହୋଇ ଧସଳ ହୋଇଥିଲା ସେ ପ୍ରାଚୀମାନଙ୍କରେ
ହୋଇ ଅମଳ ହେଉଥାଏ । ଦେବଳକୁ ପାଇରେ
ପୋକ ଲାଗିବାରୁ ଧସଳ ତଥା ଦେଇଥାଏ ।

ଆମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ହେଉଥିବା କବ୍ରି
ଅଛି ଯେ ଦଦ୍ୟ ପା ୨୨ ଶତ ଅମ୍ବୁଦ୍ଧ ଶତବାହି
ଯଜଞ ଏ ପ୍ରେସରୀ ହେବାରେ କରିଲାଙ୍ଗ-
ପୁର ବୃଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରପାଦବୀ ସମାଜର ଗୋଟିଏ
ପାଧବି ଅଧିବେଶନରେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ଵ ଶଶିଭୂଷଣ
ପଦକ ଲାଭିବା “ପାଖଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ଵ” ଭାବରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ
ହାତି ଓ ଆଲୋଚନା ହେବ । ସହବଦ୍ୟ ସମାଜର
ସହଯୁଦ୍ଧ ଓ ସାହସାନ୍ତରୀ ବାତିବର୍ତ୍ତନ
ଉତ୍ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନାରୁ ।

20000-2000

ପରିବ୍ୟାକରଣ ପୁରୁଷ ବାଲେଙ୍କ— ଫର୍ମନ-
ଦୂରବାଧିମାତ୍ରେ ଗୋଟିଏ ବଳେଜୁର ଅନ୍ତର-
ଖେତରା ସେମି ହେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଯୁ-
ଦ୍ଧରୀର ବଳେଜ ସଂସ୍ଥାକୁ ଚରଦାର ଭାବରେ
କରୁଥିଲୁଛି । ଶେଷରେ ବେଳାକେ ପ୍ରତିକିଳିପାଇ
ଦେବମନ୍ଦିର ଦେଖ ଓ ଅନ୍ୟଦି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ-
ମାଳକେ ସହି ପରେରେ କରି ଦ୍ଵିତୀୟ ଦେବତାଙ୍କୁ
ଯେ ଏହାରୀନ ଯେତେବେଳେ ଦେଖାନ୍ତି ମସିକ
୨୦୦ ଟଙ୍କା ଯୋଗାର ପାଇଲେ ଗୋଟିଏ
ବିଜୟ ରେଣ୍ଟିର ବରେକ ହେବାରିବ ।

ବୁଦ୍ଧି ଶେଖିର କଲେଜ ହୋଇପାଇବା
ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟା ବୈଜ୍ଞାନିକ କଲେଜ ଘୃତ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ
ଜଗା, ମହାଭାରାତ, ଚନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ । ସେହି ବଳ ମହାଭାରାତ ଜନଜୀବନାକେ
ଦିଆ କଲେ କଟକରେ ଅଗ୍ରାଦିମାଲୀପୁ
ରୋହିଏ ବୁଦ୍ଧି ଶେଖି କଲେଜ ବହାର-
ପାବେ ।

ଲେଖାଶ୍ରମ ସଙ୍ଗ— ଏହି ଚାଲି ବନ୍ଦାଳ
ଏ ୧୯ ଆ ସମୟରେ ଉନ୍ନିତରେ କରେଣାରେ
ମେହିଏ ଲେଖକ ବନ୍ଦାଳ ବିଜ୍ଞାନ ସଙ୍ଗ ବୋଲି
ବୁଲା । ଯେଉଁ ଉନ୍ନିତ ମୁଖ୍ୟ ବନ୍ଦାଳ କିନ୍ତୁ

ବସନ୍ତ ପୁରୁଷ ଦେବେକ ପଦମାଳାରେ
ଅଲୋଚନା ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ । କରୁବ, ପୁଣି,
ବାହେର କିମ୍ବା ସାହେବମାନେ ଓ
ଅଳ୍ପକଳା ଗୀତିଧରୀ ଘରୁଲେଖିପାଇତେ ଅର-
ଥିବେ । ବନ୍ଦିଶଙ୍କର ସହେବ କମିଶନ ଉପର
ଦ୍ଵାରାଦିରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବାବା ଦ୍ରିଷ୍ଟିକ
ଓ ପ୍ରାଣୟ ଦ୍ରବ୍ୟର ଓ ତହଁର ଭାବବାର
ବିଷୟରେ ମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ର ବଦଳିବିଲେ
ଦେହ ସମ୍ମିଳିତ ଜୀବର ଦେବାର ସମ୍ମବନ୍ଧର
ନ ଦେଖି ଅର୍ଥନ୍ତା ମାତ୍ର ତାକୁ ରଖି ପୂଜ କେ
ଛା ବଚନ୍ତି ନକ୍ତ କେବି ପଠିରହେବାକ
ଦୁଃଖରେଖ ସମ୍ମ ଭବ କରିଲ ।

ଗୁଣ୍ଠ ସାଇର କୋ—ସୁଗାୟା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ଏଥା ମୂର୍ଚ୍ଛି ଅବିଗ ହଳ ୮୦୦ ସାଲର ସେହି
କବା, ଅଧ୍ୟନ, ବିଭିନ୍ନ ଓ କୌଣସି ଆମ
ବନ୍ଦିନାକ ଅତ୍ର ଉତ୍କଳାହୁଁ ବୋଲି କହ
ବଜାରରେ କବହ କେଉ ନାହାନ୍ତି । ଆଜି
ମଧ୍ୟ ଅବେଳା ପୋକୁଙ୍ଗାଙ୍ଗୁର ଏହିପରି କଥା
କହ ମନିଶ୍ଵର ବଜାରକୁ ଗଲେ । ହକ୍କି ଟଙ୍କା
ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । କେବ ଯଜ୍ଞାର ଅବେଳା
ବର୍ମଣୀଙ୍କ ଯଥ ସେହି ବନ୍ଧା କହ ମୁନନ୍ତି ସାଇର
କବା ପେଦାଇଥାନ୍ତି । ଏପରି ତରକାରୀଙ୍କ
ଅବେଳା ସମସ୍ତରେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର ଏହି
ପଥ୍ୟକୁର ବଜାର ଚିଶ୍ଚରେ ଅନ୍ଧିକା ହୋଇଆଏ ।
ଆଜି ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଦ୍ୟା କର୍ମକଳୀମାଳାରୁ ଶିଖି
ପାମ୍ ଲେବେ ଉକ୍ତ କବା ପୁରୁଷ ଦେବାରୁ
ନାହାନ୍ତି ହେଉଥିଲ୍ଲା । ଅଗ୍ରନେ ସରତାର
ବାହାନ୍ତରୁକେ କିବିରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଦେ
“ମୁନନ୍ତି ଥାଇର କୋ ପୁରୁଷ ତଳବ ଯାହିଁ”
ଏହି ଲଜ୍ଜାବ ଏକୁହିଁ ଅମୂଳତ ମୁଗାର ମାତ୍ର
ବର୍ମଣୀ ଉଲକୁପେ ତଣାଯଦେବାର ବେଶପ୍ରା
ତରକ୍ତି :

ଲୁହୁଣୀରେ କବି—ତଳବନା ହର୍ଷରେବ
କଳାଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧ ଭ୍ରମିଷାଳ କଞ୍ଚାବଳେ କର୍ମୟ
କେଉସବା । ଦୂରରେ ଶୃଦ୍ଧର ସନ୍ତୋଷ
ପର୍ବତ୍ତୁ ଦେଖିଲ ସଲେ ଭ୍ରମିଷାଳ ହେଲି
ଶକ୍ତର ହେ ଥାବି କଥାଏ , ଏଥରୁ କେତେ
ଶିଳେ ବନ୍ଦେଗା ଅକ୍ଷୟକୁ ହୋଇଆଏ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି କଞ୍ଚାବଳେ ଉଠେ ଲୁହୁଣୀ
ଭବେଗ ମିଛନିଷାଳ ଯାଜଞ୍ଚିତର ବନ୍ଦେବରେ
ପ ୫୦ କ୍ଷାମର୍ଥଦ୍ୱାରେ ଦ୍ୱାରା ଯେ ଯଥକୁ
ଚାରି ବେ ଲୈବର ଲୁହୁଣୀରେ ଏକବେଳେ
ଶଙ୍କର କବି ମନ୍ତ୍ରିଥିଲ । ଭ୍ରମିଷାଳ କଞ୍ଚା
ଭବେ ଘେବେଲେ ଏହି ଚାଉବର
ଦେବୀତତ୍ତ୍ଵ, ଅନ୍ୟକଞ୍ଚାର କଥା ଦେବୀତତ୍ତ୍ଵ କିମ୍ବା
ଲୁହୁଣୀରେ କଳେ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ମେଂଠ ସରେ
ମଧ୍ୟ ହଜୁକୁ ଲାଦା ଆଁଖି, କିନ୍ତୁ ଭ୍ରମି-
ଶାଳଟି ଯେବେଳେଲେ ୧୦ ଦୂର କିମ୍ବା
ଲୁହୁଣୀରେ ମିଶାଇ ବିଜୟ କରିବାର ଅନ୍ତରେ
ବେଳେଜନ୍ତୁ, ଯେବେଳେଲେ କଳୁହୁଣୀରେ କହା-
ରଇ ଲୁହୁଣୀ ଭର୍ତ୍ତୁଙ୍କା ରହୁଣା ଅମ୍ବକୁ ।
ପ୍ରଥମ ହର ମାତ୍ରକୁ କିମ୍ବା ଲୁହୁଣୀ ବନ୍ଦେ-

ତେବୁଟି ଓ ସକରେଣ୍ଟି କହେଗା—
ମନେ ପଦ ଚାହିଁ କହାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ,
ମେହେରଦେ ମାଳକର କାହାର ଉତ୍ତିତା ଏବଂ
ମୁଖେଜେବ କୋଟିବ କର୍ତ୍ତାଙ୍କା ବାଦାଯାମକୁ
ପ୍ରକରଣଟିକୁ ୧୦ ଏ ତେବୁଟି ନୂପର ଲାଖେ
ଦେବା କଥା ପଢ଼ିବାନ୍ତି କି ଦେବା କରିବା—
ତାରେ ତତ କୁଳକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ରଖି ତ ପାଇ ନାହିଁ
ଜାମ ପାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବକ ଦେବାଯାମକୁ । କିମ୍ବା
ମଜ୍ଜ ପର କହେବାକି କାହିଁମାତ୍ରେ ସମ୍ଭବ

ବାର୍ଷିକେ କରନ୍ତି ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଅତେବେ
କିମ୍ବାର ରୋଟିଲାଚ ବାବୁର ଆବଶ୍ୟ
ଦେଇଥାଏନ୍ତି ବା ପିଲାର ସଳ ୫୨୭ ସାଲକୁ
ୟୁଧ ନିବାରି କିମ୍ବାର ସାରର ଦେଖିଯାଇଥାଏନ୍ତି
କିମ୍ବାର ୨୧୦ ଏ ପ୍ରଦୀପ ବାବୁର ଦେଇବା ।
ଏ ବିଦେଶ ସାଧାରଣ ବର୍ଷୀ ସତାବ୍ଦୀ ଲ ୨ ଏ
ବେ କରିପାରିବାରେ ପାରିବାରେ କିମ୍ବାର ବାବୁ
କ ୧୧ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନାବ୍ଦୀ ଅବଶ୍ୟକ
କରିବାର କି ୫ ଏ କିମ୍ବାର ସମ୍ବନ୍ଧର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବନ୍ନାର ଲୋକାର୍ଥର ଜ୍ଞାନାବ୍ଦୀ ଏବଂ
କିମ୍ବାର ରୋଟିଲାଚ ବାବୁର କ ୨ ଏ କିମ୍ବାର
କରିବେ । ଅତିକ୍ରମ କି ୩ ଏ ଗୋଡ଼ି ଲୋକଙ୍କୁ
ବାହାର ଅଭିନବରେ ଧୂଳି ସହିମ୍ବାରୀର୍ପିତ
ବାବନାର ମତେମାତ୍ର ମତେ ପୋଥେ କରିବାର
କିମ୍ବାର କରିବେ ।

କୁଳମାସ ଦୁଷ୍ଟି—ବନ୍ଧୁର ତେଣା
ପ୍ରଦେଶୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାର ଗତ କୁଳମାସର
ବିଭ ଦୁଷ୍ଟି ପରିମାଣ ଏହି ମାର୍ଗ ପାଖରେ
କାମକାର ପରିମାଣ ସହିବ ଦୂର ପ୍ରାଦେଶିକ
ନେତ୍ର ଚକ୍ର କେତୋଟଙ୍କେ ବାହୀନ୍ୟକୁ
କହିବୁ ଏତେବେଳେ ସମସ୍ତର ଦୁଷ୍ଟି ଏଠାର
ପ୍ରଦେଶ କାହିଁ ମାତ୍ର—

କିମ	ଆଶ୍ରମକୁ	ଏ ଦର୍ଶକ
	ପରିମାଣ	ପରିମାଣ
	ମେଟ୍	ମେଟ୍
	ଗ୍ରେ	ଗ୍ରେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ	୧୨.୪୫	୧୦.୫୯
ବାଲୋଗ୍ରାମ	୧୨.୩୮	୧୦.୫୨
ଅଭ୍ୟାସଳ୍	୧୧.୦୭	୧୦.୧୨
ଶ୍ରୀମଦ୍	୧୧.୨୪	୧୦.୨୨
ମନ୍ଦିରପର	୧୧.୦୦	୧୦.୩୭

ଏଥିରୁ ଦେଖାଗାଏ ସେ ଏଥିର ଲୁଙ୍ଗମାତ୍ର
କୁଟି ତେଣାର ସହା ଜଳା ଦେବତ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଓ ଧୂମରେ ସମାଜ୍ୟ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରର
ପ୍ରଦେବତା ଶୈତାନାଯକ ବିରାମ୍ୟ କରୁଣାଚାର,
ଦେଖ, ମାତ୍ରହୃଦୀର୍ଥ ଦିନରୁଷ ଜଳ ଦାଢ଼ ବୁଝିବା
କିମ୍ବା ସଙ୍ଗେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପରାମାର ।

ଦେଶମ—ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣା କରିବା ସମୟରେ ମୟୋ—
କୁ ବଜାରେ ମୋହିଏ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦମ ହେଲା ର
ଜ୍ଞାନାବ ତ କିମ୍ବାକାଳୀ ମତ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କାଳ
ଦେଖି ଯଜେଗରୁର ବାହୀନ୍ତରୁ । ଉଦେଶ,
ଦେଶର ବିଶ୍ଵାସକ୍ଷେତ୍ରରେ ଜୀବନରେଥାଏ ।
ତ କି ଦୂରକାମ କି ହୁବାର ପ୍ରାଣାଳୀରେ ପ୍ରତ୍ୱର
ହୋଇଥିଲୁ ଓ ତ କି ଭ୍ରାତାକର୍ମୀର କର୍ମର
ଅନ୍ଧର ଅଧିକ ସ୍ତ୍ରୀଳୀରେ ହେଉଥିଲୁ ଏହି
ହୋଇଥାରେ ପାହା ହେବେବ ଆସିବେ ପ୍ରକାର
ଫଳରେ ଦେଖି ଦେବ । ଏଥିରେ ପରି ଦେବକ
ମେଳିଲ ବନ୍ଦରାତି ପ୍ରକାଶର ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦମ
ଦେବ ଯାହା କୁହେ, ସଗର ସ୍ଵରବରଣୀର ଜଳ
ପ୍ରାତି ପଦାର୍ଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ ଓ ଯାହିମାନ
ମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଇଁ ନିଜର କାନ୍ଦୁକର୍ମୀ ଏ
ଦୀର୍ଘମର ହୁବାରେ ପ୍ରତିଥାନୀ ମେଆବେ
ଦେଖାଯାଇ ବନ୍ଦୋପସ୍ଥ ଦୋଷରୁ ।
ଏ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦମର ଉତ୍ତରରୁ ଏହିତେ ଦୂରଦେଶକୁ
ଚାହାଯାଇ ଦଳ ଶଶର ଦେବତାଙ୍କ ପୁରୁଷ
ଦେହ ପାଇଛୁ ଯହକିମୁକ୍ତ ଦଳର ସ୍ଵରଗା
କର୍ମରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ଦଳାନସ୍ତବା ତଳ ଅନେ
ଦୀର୍ଘରେ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦମ କରାଯବେ । ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦମ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ତା “ ଯଥରେ ଯୋଜା ଦେବ ଏହି
୧୮—କୁଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ।

ଦୂର ଓ ମହାର୍ଷି—ବାଜୁଡ଼ାର ଅନ୍ଧଗ୍ରେ
ପଥରି । କର୍ଣ୍ଣ ତୋରଥିବାରୁ ବୁଝେଗୋଲ
ତାର୍ଥି ଲୁଗେଥିଲା । ଦୂରବୁଲୁ ସାହାପଥ ଦିଆ-
ପାଇଥିଲା । ସାହାପଥ ଚାକୁଖିବା ଲେବନ୍ଦ
ଅବଶ୍ୟା ଦିଲ ଥିଲା । ବନ୍ଧୁମାଳଙ୍କ ଦୃଢ଼ଙ୍କ ଦିଆ-
ପାଇଥିଲା । ତୁମଳ ନଜାରେ ଯୋମ୍ ମେଲୁଅଛି
କୁଳବାଗ ୧୩୫ ୨ ଡିଶ ଓ ଶୈଖବୁଦ୍ଧିର
୨୦୦୦୭ ଜର ସାହାପଥ ପାଇଥିଲେ । ମୃତ୍ୟୁ
ଶେଷ କୋଇଥିବାରୁ ସାହାପଥ ପ୍ରାୟ ଲେବନ୍ଦ
ନଜାରେ ଦିଆଯାଇଲା ।

ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କା ଧର୍ମଗତ ମାନ୍ୟମ ଏବଂ
ପ୍ରତିଭାବରେ ୨୯୫୭ ଓ ୧୯୮୭ ଜାରି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କଣ
ପାଇବା ଏବଂ ୧୯୫୩ ମେ ଓ ୨୦୦୨ ଏବଂ
ପରାମର୍ଶ ପରିଷରେ ।

ମେରଙ୍କାଳରେ ଛଲ ନାହିଁ । ଦେବତାଙ୍କର
ଦୂରକଷ୍ଟ ଚିନ୍ତା । ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଥିଲା ଲୋକ
ସଂଖ୍ୟା ଧର୍ମ ଦିଗ୍ବୟାପାତ୍ର । ଅବଶୀଳନ ପ୍ରକଳନେ
ଜ୍ଞାନ ହାତକ ଦିଅପାଇଅଛି । ମୁଖ୍ୟମ ଟଙ୍କା
ଏ ଜ୍ଞାନପାତ୍ର ୨୫୦ ମେର ସାହାଯ୍ୟ
ପାଇଁ ଦେବତାଙ୍କର ।

କିମ୍ବାରେ ୨୪ ଲେଖ ମୁଦ୍ରଣ
ଶତାବ୍ଦୀ ପାଇସୁଳେ ।

ବାନ୍ଧିଥିଲାକୁରେ ଦେବକ ଅନ୍ତରୀ ଛୁଟିଲା
ହେଉଥିଲା । ମୁଖ ଦାସ ଛୁଟିଲାକୁ ଗୋଟିଏ
ଶାବଦ ହେଉଥିଲା । ଗୁପ୍ତଙ୍କ କରିଯାଇ ପାହିଯା
ପାରିଥିଲେ ।

ରେଣମ— ଦିଲାପର୍ବ ଦୁଷ୍ଟିତାକୁ ଛାଇ
ଦର୍ଶିନେଣୀ ସିଲୁ ଅଥିର ରେଣମ ଖାତ ଧର୍ମ-
କଳେ ଗର ଅନେକାଳ କରୁଥିଲୁ । ରେଣମ
ବୁଝ ଯଥାରି, ରେଣମ ଦୂର ଓ ଶାମତୀ ପ୍ରତ୍ୱାଙ୍କ
ହେଲେ ପହଞ୍ଚ କିମ୍ବା ଏହି ଜାଗରନ୍ତିର ସନ୍ଧାନ
ଲାଗିଲୁ । ଏହିରେ ପ୍ରାଚିର ଫେରୁ
ଦେଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କଳ୍ପନା ଉତ୍ସବର ଅମବାକ କୁଣ୍ଡଳ ଓ ଘର୍ଯ୍ୟ
ସାମଗ୍ରୀ ଦେହୁ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ଥିଲାର ହୋଇ
ଥାଏ ସବୁର କି ଦିଦେଶ୍ଵର ଗା ରେଖାରୀ ରସାଯନ
ସାମଗ୍ରୀ ପହଞ୍ଚିବେ ପରମାନନ୍ଦାରେ ସମ୍ମାନ
କୁଣ୍ଡଳ, ସମ୍ମାନେଶ୍ଵର ଦିଦେଶ୍ଵରରେ ରେଖାରୀରେ
ନିଷମାନଙ୍କର ଜୀବ ଫୁଲର ଓ ଦେଶ୍ଵରଙ୍କାର ଦିନ
ରାଜା ହୋଇ ଛାତୀ ଦୂରର, ଏକଷମୟରେ ବେଶ
ଧରି ବା ବାର ବହୁପରିମାଣରେ କୁଣ୍ଡଳର
ନିଷମାନ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ହେବଳ ଦେଶ୍ଵର ଜୀବ
ଫୁଲର ପଞ୍ଜାବରେ ରେଖେ ତନ୍ମର ମାଛି ମା
ଦେଶ୍ଵର, ଧୂରା ଓ ଜୀବାତର ଦେଶ୍ଵର, ଅନେ
ଏହି ବହୁପରିମାଣର ଦୃଶ୍ୟ ଦୂରମାତ୍ର ଜୀବ
ଦୂରର ପରିବର୍ତ୍ତନର ଦୂରର ଫୁଲର । ଯେହି
ଅନେକବେଳେ ଲାଲିପାତ୍ର ମହିନେ କୁଣ୍ଡଳର ରେଖ
ତରଫୁଲେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଲାଲିପାତ୍ରର ଦେଶ୍ଵର
ନିଷକ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏମାତର କୁଣ୍ଡଳ
କିମ୍ବରଜାରେ ଭାବର ଦେହୁ ସ୍ଥାନମାନ
ରେଖାରୀ ଧୂର ପାଟେ ଉପରୁକୁ ଜାବା ପ୍ରିଯ
ହିନ୍ଦେ, ପରମାନନ୍ଦାର କି ଦୂରମାତ୍ର ରେଖା
କରନ ପଦମ ସରୀରୁ ଲାଗିରେ କଢିଲେ
ଶକ୍ତିଶାରୀ ହେବେ ଏହି ରେଖାରୀ କୁ
ପ୍ରତ୍ୱର ଘେରି ବୈଜନିକ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହେଲା ଏଥର ନିର୍ମିତମାନ ଦେଶ୍ଵର ପାଦ
ଦରିନେ । ଏ ଅନେକବେଳେ ତାରେଖା ଏ
ଭାବରେ ରେଖାରୀ ଧୂରୀ ପାରୀ ହେବେଳୁ କେ
ପରିମାଣରେ ଯିବ ଦୂରମାତ୍ର ରେଖାରୀ ଧୂରୀ
ଧୂରୀ ପାରୀ ପେଣ୍ଠି, ସ୍ଥାନମାନ ଅନୁଭବ
କରେ ଭରିଅନ୍ତି ପେଣ୍ଠି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ
ହାତୀର ହାତୀର କରିପାରିବା ।

ନେତ୍ରପିଣ୍ଡାଳୟ ମୋଲଦାଳ

ଯାକୟରେ ଦେବତା ମାସହେଲ କୁଣ୍ଡଳ
ନାଶୋଦ କୁଳିଅଧି ଯାଦିଷ୍ଟ ତୁଳିତ
ଏବଂ ମୋହାର କର ପୁରା ମୁଖରେ ଦର୍ଶନକୁ
ସାଧାରଣର ଦିଶେ ଉପହାର ଦର୍ଶନରେ
ଏଠା ମିହିନିଶାଳୀରେ ଖେମାରେ ଅଛିରୁ
ଟିକସର ଅଥି କହ ତାବା ଜ୍ଞାନି ଦେବା ଦୁର୍ବେ
ଟିକସ ଦେବାକୁ ଅବନିତ ଦେବାକୁ ଦେବି
ସରକାର ଦେମାନ୍ଦକର ମାନ କୋରାର କାନ୍ଦି
ବାର ଗମିଲ । ହେ ୨୩ରେ ବାଧା ହେତୁ ମାତ୍ର

ପାତର ଦର୍ଶକାର ମାଙ୍ଗେଥା ମାରିଲେ କଲା
କହିଲା କୁ କୁକିଥ ଅମଳର ତ ପଞ୍ଚାଶୀଳ ଟ
ରେବଦିମା ଉପରୁ ତେବେ ଶ୍ରୀମତ୍ ନାନୀ
କିବାରି ହାତ ସେବେର ଅଧିକ ମାପରେ ହେଲା

ବେଳାରର କାଳୀ ଦିଆପ୍ରମାଣ ହେବାର
ମୁଖୀଙ୍କ ବାଣୋକୁ ଶଲ୍ଲସ ଦେଇ ଚେତ୍ତ
ବେଳାରର ୯୨୦ ମୀ ଲକ୍ଷୀରଙ୍ଗ ହେବାର
ଅଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ । ଏହି ମୋଦିକମ୍
ବାସୁର ହେବା ପୃଷ୍ଠାରୁ ନିରାଳେବିଗରାଟିର ସମ୍ମ
ତେଜ୍ୟାଳରେକ ଆଥବା ଅକ୍ଷ ତାହାରକୁଳ
ବହୁତ ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ମେଳ
କଥରେ ଯେଉଁ ଶର୍ଟକଣ୍ଠୀ ହେଲା ତାହା
ଫେରୁଷରବାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ବି ନିରାଳେବି
ଶାଳ ଘଣ୍ଟରୁ କିମ୍ବା ବୋଲାଧଳ୍ଲ ଓ ବାକି
ବୋଲରେ ଏଣର ଘଟଣା ହେଲା ଶୀଘ୍ରକୁ
ତେଜ୍ୟାଳମେଳ ମହାଧୟ ବବ୍ରା କର ସେମୁର
ଉଚିତ ପ୍ରକାର ଉତ୍ସବାରଣ୍ପାର୍ଥିଗାତ୍ରୀ

—803—

କୁରି ଅପରାହ୍ନି ।
କଣ୍ଠେକମାତ୍ରର କହି ଆଜିରଙ୍କ ସମ୍ବାଦ
ଏହି ଦୟାଶୀଳ ଏ କଲ୍ୟାନେ ସୁଖସର ବ୍ୟବର
ଦେଶମାତ୍ରକରେ ମାତ୍ର ଏ ଆନ୍ଦୋଳନ କରି
ଥିଲା । କଣ୍ଠେକମାତ୍ର ମମାଜିର ଯୁଦ୍ଧଶାଖା
କୁ ଦୂରର ସଥି କରିପାରେ କହି

ଶୁଭର କଷ୍ଟସ୍ଵରମାତରର ଅଗରଣ ସେମାନ
କିମ୍ବା ବସୁର ତୋରିଳା ଏଣ୍ଠ କାନ୍ଦିଲ କାଳ
କୁ ପାଦ୍ମ ମଂଶୋଧକ କରିଗଲ ସେମାନଙ୍କ
ସମାଜର ଲୁହକାରରେ ବସୁକୁ କରିଯାଇପାଇଁ
ଏହାର ପଣ୍ଡା ଲାବୋରରେ ଦେଉଥିଲୁ
ବିକ୍ଷ୍ଵାର ଛେଲରେ ଅବଦ ଥିବା ଦୁଃଖ
ବଦେହିଗାନ୍ତକୁ ଯଥୀରୁ ଦେବେର ମଂଶେ
କଷ୍ଟସ୍ଵର ମହାର ମଞ୍ଚକୁ ହାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ପ୍ରେସର ଦେବେ । ସେମାନେ ପ୍ରତିକ୍ଷା ପ୍ରାପନ
କାଳରେ ବନରରେ ହାର୍ଯ୍ୟ କର କରିଥାଏନ୍ତି
ମୁରେ ବାହବାହକୁ ଦେଇ ଅବିବେ । ଲାବୋର
କିମ୍ବା ଦେବେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ତାମ୍ଭାରେ

କିମ୍ବା
ପ୍ରତ୍ଯାବରଣ କରିଥାଏନ୍ତି । ଏ ଉଦ୍ଘାତା କୁହାଇଲୁ
ଦେବେ ଅକ୍ଷୟାଶ୍ଵ ଗ୍ରାମରେ ସବୀର ଅନ୍ଧର
ବସୁନ୍ଧରାରେ । ମାତ୍ର ମୁହମାଦଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ
ଗାର୍ତ୍ତ ବା ପ୍ରଦେଶ ବିଳକ୍ଷ ଓ କାହା ଏ ପ୍ରୟୋଗ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ପଞ୍ଚାବର ଆବହେତ
ଆସି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବାରେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ
କିମ୍ବାକିମ୍ବା । ଆମ୍ବେମାଠେ ଏଥାଂ କିମ୍ବା
କିମ୍ବାକିମ୍ବାକିମ୍ବା ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବାକିମ୍ବାକିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

୪୫

ବାରେସର ଭାବାଙ୍ଗମେ ପ୍ରାଣଶେ ଅଷ୍ଟକୁ
ସହିନ୍ଦୀ ପାଇଁ ତେଜ୍ଜ୍ଵା ଓ ସହରେ ଲାଗି
ଦେଉଥିଲା । କିମ୍ବୁ ପଦେର ବଳଧରେ ଭାବାଙ୍ଗମେ
ଅଭିନାଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାରର କରୁଥିଲୁ
ଦେଖି ଦୂରମ ଓ ସଥ ଶକ୍ତି ଉଚ୍ଚପୁ ଫଳର
ୟକରେ ଦୁଇ ଦେଇବକାହିଁ । ତୁରେ ଯିବର
ଅନ୍ତରେ କାହିଁ ଦେଇବକାହିଁ । ଏହି କରନ୍ତି କରିବାରେ ଅମ୍ବେ-
ମାନକ କୌଣସି ତେଜ୍ଜ୍ଵା ବା ସହରୁ କୁହାଇ
ଦେଇ ଦେଇମୁହଁ । ହୋଇଥାରେ କେହି ଉତ୍ତର
ବସନ୍ତ କୁହା ସନ୍ତାନ ଅବଧି ଦୟାମ୍ଭ ଭାବ
କିମ୍ବି ବଳ ଅଛି । ଅବଧି କରିଲେ ପ୍ରକାଶ
କରିବେ ଏବଂ ବିଦିତ ଉତ୍ତାମ୍ଭ ଅବଳମ୍ବନ ପାଇ
ଦେଇବାରିବେ । ଦେଇବାରିବେ ଦରକୁ ଦର ସମ୍ମା
ନ୍ଦିବାହିବ ହୋଇଥାଇଥାରୁ । କାନ୍ଦେରର
ସମଗ୍ରାମେ ଏ ସମ୍ବୁ ସନ୍ତାନ ପୁରୁଷ କୌଣସି
କେବଳ ପାଇ ମନ୍ଦରେ ଅବଧି ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ବଳ ମାହିଁ କରିବାକୁପ୍ରମାଣେ । ନର୍ତ୍ତମା ଅମ୍ବେ-
ମାନକ ସେପରି ଦେଇଥିଲୁ ଥରାଗଲି ସେଇ ମହା
ଅତାଙ୍ଗା ଉତ୍ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇଥାଇ । ସମ୍ବୁଦ୍ଧର
ମହାମହିଳା କିମ୍ବା ଅନ୍ଦକିରଣ ଦେଇ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ରାତ୍ରି
ମାତୃତ୍ଵରେ ମୁଖୋଚକ କରିବାକେ ? ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ଏ ବିଦୟାର ତଣ୍ଡର ଅଛି । ତୁମେ ସାର
ଅଶେପରି କିମ୍ବୁ ସେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ କୁହିକୁ
ବଦ୍ଧମା କେହି ଅବୁ ମାହାତ୍ମ୍ୟ । ତମିରନ୍ଦିନୀ
ଏ କିନ୍ତୁ ମୁଖୋଚକ କିମ୍ବା ଅନ୍ଦମେହ
ଦେଇଥାଇ ଅବୁ ଭାବାମ୍ଭିତ ଦେଇବେ କଲିବ
ନାହିଁ । ବସୁରଙ୍ଗା ଏବଂମୁହଁ ଅବଧିକ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାତ୍ର (Orissa Peop-
le's Association) ଏ ଦର୍ଶକରେ ଖାତା ବହିତ
ଦେବରାଜୁ ଅମେରିକରେ ଉଦ୍‌ଘାତୁଣେ ଥିଲେ
ଯେତେ କବୁଳୁଛି । ସବୁ ଚାରୀରେ କିମ୍ବା
ଦେବର ଉତ୍ସାହ ଦେବରେ ଅନେକବେ କାହା
କୁଠା । ତେ କିମ୍ବା ହାତେ ଦେବରେ
ଅମେରିକରେ ସହିଳନୀ ପ୍ରକାର ଯାତାନବୁଦ୍ଧିର
ବୌଧାର୍ଯ୍ୟ, ଉଦ୍‌ଘାତୁ ପାତ୍ରମାତ୍ର । କୁଣ୍ଡଳ
ଆସୁମାରକର ଦୂର ଦେବପାରେ କାରାକ
କେହିଦେଲେ ତୋଣିଟି ଶ୍ଵେତରେ ନବସ୍ତୁ
ନିଷ୍ଠା ଓ ଥାଳ ଅଗ୍ରଭାବେ ଦୂରରେ ଯାଏଇ
ଦୂରଭୂତକୁ ମାତ୍ର ଏ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଥିଲା ।
ଦେବରେତେ ସମୟ ଅବିଲମ୍ବନ କେ ପୁରାଣା
ଲ୍ଲବ୍ଧରେ ଲଜ୍ଜିଲମର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧାର ଉପରୁ
ଅବଲମ୍ବନ ହେଉ । ବାଲେରାଗାତିକୁ
ସୁଜିରେ ସବୁ ଅଛାନ୍ତରେ ହେବାକ କିମ୍ବା
ଦୂରସ କଷ୍ଟରେ ଦେବରେ ଦେବ ନାମ
ମାତ୍ର ଆତ୍ମପାତ୍ର ମହିଳା ମାତ୍ରମାତ୍ର

১০৩

ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ମୂର ଅଧିକ ହୋଇଥିବାକୁ
ଦେଖଇ ବଡ଼ଗୋଟିମାନେ ବହଁର ତାଳା
ପୁରାକ ତାଳକ ତାହାର କରୁଣାକର୍ତ୍ତା
ବେଶ୍ଟି ସେ ବିଦେଶରୁ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କେ 'ନାହାଏ
ଯିବାକୁ ଦେଖିବେ ମୁଖ୍ୟମାନ ହାତେ ଜୀବନକେ
ଲାଗୁ ଦେଖି ତାମ ବନ୍ଦୁତ୍ବବାକୁ ଫଳାଜୀବନକେ
ମୂର କହିଲା । ପୁରି ବାବାରୀ ମହାତେ
ଦେଶରେ ଜୀବନକା ଉତ୍ସବର ପାଇଁ କହୁ
ବାକୁ ଅନ୍ତରେ ବହଁର ବାଯକପ୍ରାଣ
ଘରେ ଏହି ହେତୁ ଅଛୁ କରିବ ଦେଖିବା
ରହିବିଲେ ଦେଖାଇ ମହ ଆସି କୋତିମେ
ତ ପାରିଲେ । ତାର ସାଥେ ବିଦେଶରେ
ଦେଖିବା ଦୁଇମହ ଅନ୍ତରୁ ଏହି ନିଜାର
ଦେଖିବେ ଏ ବିଷୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରକଳଣପିକା

SCRAPS.

Britain has every reason to be proud of her financial position which is so sound that, if the end of the war were to come in March next, not with-standing the fact that she is now spending £ 5,000,000 daily and her national expenditure has been increased tenfold, her present taxation will provide not only for the whole of the peace expenditure and the interest on the national debt, but it will also provide a sinking fund which will redeem the debt in less than forty years and still allow a surplus to enable reduction of taxation. It is estimated that the total British indebtedness to the end of March next will be £ 3,440,000,000 which includes advances to the Allies amounting to £ 800,000,000. Her total indebtedness is about equal to one year's national income. Her total national wealth is estimated at £ 15,000,000,000.

A boon from blue not a bolt we
must say, the formation of a Double
Company of Bengalee soldiers. But
such is the irony of fate, that at the
outset it was not received with that
amount of enthusiasm which was
expected to follow such an announce-
ment on the 7th Aug. 16 which must
and ought to be considered the Red
letter-day of Bengal. The names of
Their excellencies the Viceroy Lord
Chamfrod and the Governor Lord
Charmichael ought to go down to

or even less? Are our Feudatory Chiefs and the Chiefs of the lateral tracts Ganjam included are not to be taken into account? We pause today with interrogatories to revert to it in our next.

ବାରେଟ ଅଧିକେତ୍ର—ସମ୍ବୂଧ ପେନ୍‌
ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ ଏଣ୍ ଦିନକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକରେ
ନଶୀର୍ଜନକୁ ବେ ଦେଇ ସମ୍ବୂଧଙ୍କ ଯନ୍ମ ବାରେଟ
ଅଧିକେତ୍ର ଥିଲା ବଳ୍ଲା ଚାହୁଁ ସମ୍ବୂଧରେ
ଦିନ ଚାରିକ ହଇରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କେବଳ
ଅମ୍ବାଜିକ ମାରିଖ୍ରେଟ କୁ ଯୁଦ୍ଧ ଯ, ଏତ,
ବର୍ଥର୍ତ୍ତ ସମ୍ବୂଧଙ୍କ ଯନ୍ମ ପ୍ରହଳା ଚାହିଁଲେ ।
ଏପରି ପାଞ୍ଚାରକ ବାରେଟରେ ଯୋଗ ଦେବା
ଯାଇଲା ସମ୍ବୂଧଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଅଛି ।

ନିଜାଳ ପ୍ରେଜନ୍ — ଉଲ୍ଲବ୍ଧିଗା ବଲୁଟେଣ୍ଟର
ଫେରଇବ ସୁବୀ ‘ବଲଟାର ପ୍ରେସ୍ରସକ୍ତି’

ତାମରେ ମୋଟିଏ ଖେଳବା ଦଳ ପ୍ରତ୍ୟେତ କହି-
ଅଛନ୍ତି । ସେହି ଦଳ ମାତ୍ର ବଜଗାର ଯୁଦ୍ଧବଳେ

କେତେ ହେଲେ ଯବା ଦାରିଗମ ଟହନ୍ତ ବାକାର ଦରି,
ଖୁଲେ ଏହି ସେ ଅଞ୍ଚଳର ପୃଷ୍ଠାଙ୍କେବମାତ୍ରେ ମଧ୍ୟ
କେତେବୀର ପ୍ରାୟ ପାଇଁବେ କବା ଯତେହ ବଜା
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଯେବା ଏ ପିତୃକୁବ ସାହୁ
ଆୟ ଦେବ ଗାନ୍ଧୀ କଣାଳକୁ ଗେଲାତ ଦେବ
ଉଦ୍‌ଘର୍ତ୍ତ ଅଧିକା ଟକା ଦୂରେଣ ସାଧାଧା ପାହିବ
ହିନ୍ଦରୀବ । ସୁବା ଉଲକ ଏହି ଭାବାରଗ ଦରି
ପ୍ରଶଂସନ୍ମୟ ।

— 6 —

ଶ୍ରୀମତ୍ କେତେନ୍ଦ୍ର ଓ ପାରାଜୟାମେଷ—କିମ୍ବା
ପାରାଜୟାମେଷ ଧରିବେ ଶ୍ରୀମତ୍ କେତେନ୍ଦ୍ର
କମ୍ପେର କାବ୍ୟ ତେବେ ଓ ଗାନ୍ଧାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଧରି ‘କିମ୍ବାଣ୍ଡିଷ୍ଟା’ ହୃଦୟକାର କେବା ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ର
ଦେବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ମହା ଉତ୍ସବ ପ୍ରସ୍ତୁତିମେ ଉଚ୍ଛିତ
ଥିଲା । କାରଣ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେତେଇ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସେ ଧର୍ମରେ ବସ୍ତ୍ରକ୍ଷେପ କରିବାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଦେବାରୁ ଓ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବିଜତର ମଧ୍ୟରେ କୋଳିକ ଜ୍ଞାନବା କହିଲା
ଜାଣି ନିର୍ବିବା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ବିହାରିଲା ।
ଏହି କହା ? କି ବିଜତର ଯାଏ ତା ?

ଅତୁ ପର୍ବତ ଉପାୟ—ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର ନୂଜିରେ
ଏକବ୍ୟାପ୍ତି ହେଲିଅଛି ଯି ଦୁଃଖାସା ଜୀବିତେ
ପୁଅ ଲୁଚାର ଗାଇଲେ ଅତୁ ଅବସାଧ କରେ
ପରିମାର୍ଦ୍ଦ ଦୁଃଖରସରେ ଆତୁ ଲୁଚାର ଗାଇଲେ
ଓ ତମେ ଅପରାହ୍ନ ପରିମଳ ଦୀଠି କରେ ଅପାର
ଧେନା ବହୁମୁଖ ଅନୁଭବ ଦୁଃଖ । ପରିମଳ
ପୁଅ ସମ୍ମୁଦ୍ରଭେଜନ ସୁରବାଂ ଅପାରଧର ଆତୁ
ତ ଖାତକ ଛାତର ଅବସନ୍ଧାରା ଓ କଷ୍ଟେ
ଦୁଃଖାସା ଶୁଣେଇବା । ଦୁଃଖର ସେମନ୍ତ ଏହି-
ଦୁଃଖର ବନ୍ଦିଦାରର ଓ ଅଭିଭାବିତ-
ତେଜନ ଅଳ୍ପବିନିରେ କଷ୍ଟଦାରର ଅଟେ ।

ବର୍ଷା ଲୀର ଅତ୍ସହର-ପଳିଗୁଡ଼ାର ବଜାର
ଗୁର୍ହ ପ୍ରପୁନ୍ଦରମ୍ଭ କରୁଥିବ ଛଣେ ଯୋଗ୍ୟ କାହା
ଶ୍ରୀମାନ୍ ଉତ୍ସବଲୀଲ ଦର୍ଶ ହୋଇଥିବି କାମର
ମୋଟିବ ପ୍ରତାର୍ଥୀଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତର ଦିନକର ଏହି ନିଃସ୍ଵର୍ଗ
ପ୍ରତାର୍ଥୀ ଅବଧାର ଦର୍ଶକରୁଣ୍ୟ ! ଏ ଦୁଇ ଦୁଇତର
ଜଳପାତ୍ରୀ ପ୍ରାଚରେ ଶକ୍ତିପତିମାର୍ଗ ଦୂରଭେଦରେ
ଅଶ୍ରୁମୁଖ କୁଠର ! ବର୍ଷାପାତର ଯୁଦ୍ଧର ଏହି
କହନକାର ଦେହକାର ! ତଥୁ ଶେଷା ମୟତରେ
ଏ ଦୁଇ ଦୁଇତର ପ୍ରାଚରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଶ୍ରୁ ଜଳ
ଦର୍ଶକ ଓ ଲକ୍ଷ ଠିକ୍ ରଖିପାରୁ ନାହାଣ୍ତି
ଧର୍ମ ବଜାରୀ ବରଦୂର୍ବଳ ।

-108-

ତୁମର ପୂଜାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ନଗର ଦାତିଯୋଗି ସଙ୍ଗେଶ୍ୱାର କଣେହନ
କିମ୍ବା ଏ ବଢ଼ିଲଙ୍କ ଉଠିଲେ ଶାନ୍ତ କଳନ୍ତେ
ଦେଇଲେଖେବ ପେଠାରେ ପୂଜା କରନ୍ତି । ପାଞ୍ଚ
ଆମ ମଣିରଶ୍ରୀକାରା ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ମୂଳେ ଶ୍ରୀକଷ୍ଣିନ୍ଦ୍ର
ମହାଭେଦକୁ ନାମଦରି କରି ଧର୍ମ କଲେ ନାମ
ଦସକ ଦାତିକ ପୂଜା କୃତ । ଏହି ଏ ମୋ ୨୦ ରୁ
ଦେଖିବେ ସେହି ପୂଜା ଦୋଷ ଅବଧାର ମରା
ଦେଖ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଥିବାର ପରାମ ପାଇଅଛି
ବାପୁବରେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଅଳେ ଫୁଲେହେବେ ନାଳ-
ନାଟେ ଜଳାଇଛି ବଜାଲିଟେଲିମ୍ବୁନ ଅଥ୍ୟ
ପଦମେଶା ଜଳ ହୋଇ ଦେଇବ ବର୍ଷା ଦୋଷ
ଥିଲା । ଏଥୁପୁଣେ ଏକ ୫୦୭ ମାଲରେ ଏହି
ଧର୍ମ ବନ୍ଦ ଓ ପୂଜା ଦୋଷକୁଳ ।

—103—

ବୁଦ୍ଧି କହିବାରେ—ତାହା ଜୀବନମାର୍ଗରେ
କାହାରୁ କାହାରେ ପାରେ ତୁମ୍ଭିବାରେ ୫୫୯
କଥା କହାର କ୍ରମ ଆଚିକ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
କାହାରୁ ପାରାବେଶକୁ ଧାରା କଥାର
ଦୁଇ ଉପହାର ଦୋଷଥିଲା । କଥାର୍ଥ ଏବଂ
ମାତ୍ର ଅଛେ ସାହୁରେ ୫୫୭ କଥା ଏତି ୫୫୦
କଥା ଥିଲା । ସୁତରେ ତିବ୍ୟାପ୍ତିରେ ବୃତ୍ତି ଥିଲା
ଅଛି । ଆଚିକ ଦୁଇ ପଥରେ ତଳ, କଟକ,
ମାଡ଼, କୁହା ଓ ବାରନରସ, କାତି, ତାଙ୍କଳ
କଣାଳରେ ଏବଂ ଉପହାର ମଧ୍ୟରେ କୃତିକ
ରତ୍ନ, କୁହା, କବି, କପା ରେସନ, କର୍ମ, କପା
ସର, କପାକୁହା ଆତ ଓ ଅଣା ବକ୍ରାଞ୍ଚିତ । ଅକ୍ଷେତ୍ର
କେବଳ ରେସନିଆକ, କାତି ଓ କପାକୁହା
ରତ୍ନ ପଢ଼ିଥିଲା ।

— 80 —

ମଧ୍ୟବିହାର ପ୍ରକଳ୍ପନା—ଇହାର ତଥା ମୁଦ୍ରା
ବସ୍ତୁ ବାହୀନର ସଥ୍ୟବିହାର ଗୁଡ଼ ଉତ୍ତଳରେ ଚିତ୍ର
ମୁରାଶୀଯୁ ଓ ଲମଶୀଯୁ ଜିଲ୍ଲା ପରେଇଁ ଏହାର
ପ୍ରକଳ୍ପନା କେବଳ ସାରଥିଙ୍କୁ ଗଢାଏଇ ବାଲକ
ଠାର ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତବିହାର ଯେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ
ବହୁରେ ଅନ୍ତରର ଦେଇ ଦ ଆବଶ୍ୟକ । ପାଞ୍ଚମ
କରିବ ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଏହାର ଜ୍ଞାନର ପ୍ରକଳ୍ପନା
ହୋଇବାର ସମସ୍ତକୁ ଛାଇ । ସେହି ଏକବିର୍କାଶ
ପ୍ରସ୍ତରକର କାନ୍ତି “ସଥ୍ୟବିହାର ପ୍ରକଳ୍ପନା”, ଏବଂ
ମୁଦ୍ରା ଟ ୩୦, ଅଣାମୀ ଦୂରେଶ୍ୱର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରେ
ମାନ୍ଦିଲୁ ଟ ୫୫ ମୁଲ୍ୟରେ ଜଞ୍ଜିମାର କଲାଇନ
ବାହୀନଙ୍କରୁ ଅମ୍ବେଲାଟେ ଅଗ୍ରାହିତୁ ଶାଖା
ମାଲେ ଏ ସ୍ଥାନେ କୁଣ୍ଡଳରେ ଆହୁଁ ପ୍ରକଳ୍ପନା
ଅଗାର ଏ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ତଳରେ ଟ ୧୫ ମୁଦ୍ରା
ତଥା ଦେଇ କାହୋ ।

卷之三

ହୋଟ ପଦିଷାମ୍ବ—ସୁଭବତାଶେ ଅର୍ଥ
ଅଛିବ ଉଠେଥ ପ୍ରଯୋଜନ । ଏକଣ କା ବାବ
ଜୋଇ ହେବୀ ଗଣ ବିଜ୍ଞ ମୁକ୍ତ ବନ୍ଦି
ଅଛି ଏବେ ଏକାକିର ଏବ ବେଳେଧୁ ପରିଚ
ଦୂପରେ ଆଲି ଦୃଷ୍ଟି ଅଧିକ ରକ୍ଷାପାଦ
ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟା ହୋଟ ବନ୍ଦିର ସମ୍ମାନ ନ ଦେଖାଯାଇ
ପରୁ କାହିଁ । ଏଥିବତାଶେ ସବକାର ହୋଟ
ଜେଇ ବଜାର ବନ୍ଦିଗୀର ବଜାରକାଳକ ସୁନ୍ଦର
ଅଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ଅଛନ୍ତି । ବଜାରି କେବଳ
ଅଗ୍ରହୀ କି ନିଜାଳେ ହୋଟ ଜରି କିମନ୍ଦ୍ରେ
ମରଜାର ବସନ୍ତବୀର ବଜାରକୁ କମ୍ପିଲ୍ କରି
ଅଛନ୍ତି ଏବ ସେବକୁ ତଥାରେ କର ଦସ୍ତୁ କର
ପାଇବାକୁ ଏ କିମ୍ବା କା କି ସି ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ବନ୍ଦି ବଜାରି ଅବଦିକ ନାହିଁ କରିଅଛନ୍ତି ।
ପୁଣ୍ୟପରମାଣୁ ଦୟାମାନ ପାଇବେ । ମାତ୍ର ବନ୍ଦି
ଭାବରେ ଏବ ବାବରେ ଏବା ହାର ହୋଟ
ମୁକ୍ତିଯାତେ ଜୀବବିରବେ ବନ୍ଦୁ ଦିଦିବା

କାହିଁ କି ଦେଖାଯାଇ ବନ୍ଦରାଜଙ୍କ କୁଳ ପାତା
କାହିଁ କି ।

ସହବାର କଳାଦ୍ୱାରା ପ୍ରମତ୍ତ ଏହି ପଞ୍ଚାଶୀ
ଥି ଅନୁଭ ସବ ଲିବାରୀ ପଇଲ ବିନ୍ଦବୁ କିମନ୍ତି
ଦରି ବ ୪ ଟଙ୍କ ଦେଲ ବାବୁଗରେ ଥିଲା । କିମନ୍ତି
ମାତ୍ର କୁଣ୍ଡଲେବ ଗାଢାକୁ ପୁଷ୍ଟିକାର କାହାର
ହାତରେ ରଜ୍ଜକରେ ତାମୁଖଟି କୁଣ୍ଡଲା ଅଛି
ଏହାର ସନ୍ଧର ସଂକଳନାକୁ ତ କୁଣ୍ଡଲ । କେବେ
ଗାଢା ପଣେ କିବାହୁ ଦେଇପାରେ । ପାଖରେ
କାପ ଧରିନ୍ଦ୍ରିୟ ଲାଗି ଦେଇଗା । ଯାହାକୁ
ଦାସରେ ଦେଇ ଦିଲେ । ମୁଁ ଏହାକେବେଳେ
ଅବିଲା । କିମନ୍ତି ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡ ହୁଏ ଦେଇ
ବ ୫ ଟଙ୍କ କୁଣ୍ଡର ଧାରାଇଲ ଥିଲା । କିମନ୍ତି
ଗାଢାର ଲଜ୍ଜା ମୁଁଘରାହି ହେ ଏଥି ଧରିବ
ବିନ୍ଦ ନହିଁ ରହିଲାମ କାହାକୁଣ୍ଡ ଏମନ୍ତକୁଣ୍ଡ
ଗାଢାକୁ ଝାଡ଼ିଲେହେଁ । ତିବାକୁ ପଣେ କିମନ୍ତି
ଦେଇ ତ ୧୦ଟଙ୍କରେ ହାହା ମନ୍ତିରରେ

ତତ୍ତ୍ଵପୁରୁଷଙ୍କ—ଏହି ମାତ୍ର କିମ୍ବା କାମାର
କାମ ପୁରୀର ଶ୍ରୀ କିମ୍ବାର ଓ ପୁରୁଷଙ୍କ
ଦୂରାର ସ୍ତୁଧୀଙ୍କ ବଜ୍ରର ଅଳ୍ପକିମ୍ବାକିମ୍ବା
ଦ୍ଵାର ଗୋଟିଏ ହୋଇଥିଲା ପଢ଼ିଲେ ତାହା
ଓ ତରଗ୍ରାମରେ କିମ୍ବା ହେଉଥିଲା ତଥାକିମ୍ବା
କିମ୍ବା ମନାର ବସିଥିଲା । କିମ୍ବାକିମ୍ବା କାମା-
ପୁରୀର ଲୁହା, ଶଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା, କାମାର
କୁଣ୍ଡ, କିମ୍ବାକିମ୍ବା, ବେବାର ଯତଥାତ କିମ୍ବା
କାମାର କିମ୍ବା ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହୋଇଥିଲା । କିମ୍ବା
ତ୍ରାମର ଯୋହିବାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କିମ୍ବା ସିଦ୍ଧିତାର
(Muslim) କଥର ପ୍ରକଳ୍ପନାକୁ ପଠାଇଥିଲେ
ଯାହା କିମ୍ବାରେ ୨୦ ଜର ଡକନରେ ଛାପାଇ
ଗାଇ । ଯାହା କେତେକିମ୍ବା ବର୍ଦ୍ଦ ପୂର୍ବ କାମାରେ
ଚକ୍ରକଟ୍ଟ ଉପଥିଲେ । ତଥାର କିମ୍ବା
କିମ୍ବାକିମ୍ବା କିମ୍ବା କାମ ପଞ୍ଚମେ
ଦୃଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା । ଯାହାର ବର୍ଦ୍ଦକାଳ କାମା
କି ୫୦୦୦ କୋ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଦୀପିକାର ଆଜ
ମେହି ଏ ବର୍ଦ୍ଦକାଳ ପଦାର୍ଥ ଅଗର ହୋଇଥିଲା
ତଥା ଧାର । କିମ୍ବାକିମ୍ବା ପୁରୀର ଧାର ତଥାକିମ୍ବା
କୁଳ ପ୍ରକାର ଧାର କିମ୍ବା କିମ୍ବାକିମ୍ବା
ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ । ଲାଜ ମାଜା ତାମକ ଧାର ମହି
ତମିକେ ଏ ଏକ କଣ ଫଳର ।

ମନ ଅପିଶ୍ଚାତ୍ ସରଳ ଜୟାତ୍—ଯେହଁ
ଅପିଶ୍ଚାତ୍ ସରଳମାତ୍ରକ ସରମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଅଛନ୍ତି ଦେଖାଯକୁ ମାଗେଥିଲ ପରମା ଏ
ପବେ କରଇ ସ୍ଵପ୍ନର ହସ୍ତମ କିବାକିବି ଦେଖନ୍ତି
ଅଛି । ସବଜୀବୀ କହା ଯେତୁ ମାତ୍ରକ ମେଳେ
ନମିପିଲିକି କିମ୍ବାକେ ଆ ଏଣେ ଦେଖାଯକାରୀ
କାହିଁ ବିଶେଷ ଅଧିକର ଦାର୍ଶନି ଦେଖି ହେଲା
କଲପତ୍ର ସମକୂଳ୍ୟ ନିୟମ କରିବା ଅବଧିକାର
ଦିଲ୍ଲିର କାଳର କହାର ଉତ୍ତରା କାହିଁ ମେଳେ
ଅହେଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ଯେମାନେଁ ସାହୁ
କୁରେ ଦେଇଦେଇ ପାଇବା ଦେଖିଲ ଅଞ୍ଚଳର
ସ୍ଵର୍ଗ ଅଥବା ଉତ୍ତରା ମେଳିବର ସ୍ଵର୍ଗରେ
ପ୍ରିଯ ମୋର ଭୂଷଣକୁ ଦେଇଦେଇ କହିଲ
ପିଣ୍ଡ ବିଶେଷାରବେ । ଉତ୍ତରାର ଦେଖିଦେଇ
ବରଗୀୟ ଜାତୁର ବାସି କହିବା ବନ୍ଦୁମାନରେ
ଉତ୍ତରା ମେଳିବର ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏକ ପଦିମେ
ପତା ଦେଇପରେ ପରମା କେବଳ ଏ ମାଧ୍ୟମରେ
ସହେଲିକ ପାଇବେ । ଯାହାରେକୁ ଅନ୍ତର
ଲୋକୀଏ ସହସ୍ରକା ଜଳଶର ପରମା ଦେଖିବେ
ଦେବ । ପରମା ଦେବ କୁ ୨୦ ବ୍ୟା, ଯାହା ହେଉ
ଗରିବେ ଫେରିବ ହେଲିବ ବାହଁ । ଗରିବ ତାଙ୍କ

ମର୍ଜନ କଲାଙ୍କ ଶୁଣି ଦେଇ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇଅଛି ।

www.globe.com

ସୁକ ଲହୁପାଣୀ-ସୁର ସମାଜରମାତ ଶାଠ
କରୁ ଦୂରବ୍ୟାନକେବୁ ଉତ୍ତରପାଖ ସମୟରେ
ଜୀବାପ ଥାଏ । ଏ ସୁକ ଯେ ଦୂରକର୍ଷ ଦେଇ
ଦୂରିତି ଅନୁଭ ଦେଇଗଲାଙ୍କ ଧୂଳିବ ପର୍ବତ
ନିର୍ମଳୀ କବ୍ୟାଳ ପାରୁଣୀରୁ ମାତ୍ର ଦୂରକର୍ଷ
ଦୂରିକ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯୁକ୍ତ ଅବମୁକ କେବଳ
ଦେ କମ୍ପିଲେ ସୁକରେ ପ୍ରଦୂର ପରିଚାରକରିବ
ଅବଶ୍ରାନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ବିଦ୍ୟରେ ଆବିବ ଯୋଗଦାନୀ
କୁଳ । କୁର୍ମିଜମାନେ ତୋଳି ଏକର୍ଷ ହାତ ଦ୍ୟାନ
ଦୂରର ଅଫ୍ଫୋଜଳ କରିଥିଲେ ସୁକା ଅଧିକାରୀ ଓ
ମାଲନୟାନର ଅନ୍ତର୍ବିଦ୍ୟର ଉପରେ କମିଶିଲେ
ଏକ ୨୫୫୫ ଅନ୍ତର୍ବିଦ୍ୟର ବା ଏ ହାତରେ ସୁକ
ଅବମୁକ ହେବ । ସେହି ମାତ୍ର ଶେଷରକ୍ତ ପରିବି
ମାଳନୟର ମାଲନୟର ପେଣ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା ।
ମୁହଁରକମାଳକର ମଧ୍ୟ ସେହି ବିଶା ପାଇଁଛିଲା
ଯାହି ପରିପାଳନକାରୀ ଏକଟାକୁ ନୁହେ ।
ତର୍ମାତମାଳକର ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର ସୁକ ଶେଷ ପରିବାର
ମାଲନୟର ଅନ୍ତର୍ବିଦ୍ୟର ପରିବାର ଯେତେଥିଲା

ଏ ଶକ୍ତାୟବିପାଇଁ ଗନ୍ଧିଂହ ଓ ମାହରିଷିଙ୍କ ଦେ
ମହିଷରମାନଙ୍କେ ଅବଶ୍ୱର ଓ କାମ୍ପ ତେଜିଥିଲୁ
ଯାହା ଅଭିନନ୍ଦୀୟ । ସୁରବ ଦିଵସ ଦିନାଳୁ ଓ ସମ୍ବଲ ଓ
ସୟକୁ ବଢ଼ିମାତ୍ର ଅପଣାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟକବିଷ୍ଣୁଙ୍କ
ଭବରେ ବରିଦେଲେ । ବର୍ତ୍ତିକାତ ଉତ୍ସାହ
ଅଛି ସେ ତର୍ମିନ ଅପେକ୍ଷା ସୁତ୍ରପଦାତେ ମନ
ବ୍ୟବହରେ ଓ ଅଦ୍ୟତାଦରେ ବଳୀଯୁକ୍ତ କେତେ
କିମ୍ବାରୁନ୍ତୁ । ସୁଭ ଏବେହାକ କ୍ୟାପି ଭର୍ତ୍ତବାର
ଏ ମୋହିବ ପ୍ରଧାକ ବାରଖ ଅଟେ । କେତେ
ବାହାର ଅଦ୍ୟା ଜାଣିବାକୁ କି ଥୁରେ । କୁର-
ବିଷକ କାତ ଖାଲ କେଇପାଇଲୁଣ୍ଠିଲା ମାହ ସେ
ସେହିତାବେ ବୁଲେ ପେହିତାରେ ରହ
ଅର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସୁନ୍ଦର ମୋହ କରିଥିଲେ ।

କୁଳବନ୍ଧୁ ଜମିକୁ— ଏହି ସପ୍ରାଦୁଲେ
ଅମ୍ବୋଦୀରେ ଜରିଲା ଉତ୍ସବକୁଳର ଆବଶ୍ୟକ
ସମ୍ମାନ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲାର ସମ୍ମାନ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳେ
ଅଛି ଅଛି ଗୋଟିଏ ସେମାନଙ୍କର ଦୂରୀ-
ଦେଶକର ପ୍ରକର୍ଷର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦେଖିବା
ସୁବୀରି ହେଉଥିଲା ସର୍ବାହୁ ଧେଖି ଜମିକୁ
ଆଇ ଶାବୁ ତାହିଁ । ଜୀବତରର୍ଥରୁ ମୁକ୍ତ ପ୍ରକାଶ
ପରେତ ପରମାଣୁରେ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳେ ଗାନ୍ଧୀ
ଶ୍ରୀ କୋର୍ଯ୍ୟିନ୍‌କୁ ଅଛି ଅମିତାବ୍ଲା ଦେବାନ୍ତର-
ପାଇଁଲା କାହିଁ । ଭାଇତବର୍ଷ ଛାତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ ଜୀବ
ସୁଖପ୍ରଭାବେ ଅବ୍ୟାହି କୌଣସିତାରେ କୁଳର ତାହିଁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜମିକୁ ସ୍ଵତ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତରେ ସେବା
ମାନକୁ ବାବନାର ସମାଧେ ସେହି ଉତ୍ସବକୁ
ଉତ୍ଥାରେ ବାନନ୍ଦ ଗ୍ରୂହ ଦୁର୍ବଧିନାରକ
ଜୀବଯାଗନ୍ଧୀର ଏହିର ଅବ୍ୟାହି ଓ ହୋଇଲାର
ପର୍ବାର୍ଥ ଜମିକ ଦରଶର୍ମୀ ସେ ତାହା ଧୋଇ
ଅପେକ୍ଷା ତାଙ୍କ ନ ପଢ଼ୁ ମାତ୍ର ତାହିଁ କି ସମକାଳୀ
ଯେହି ଜମିକ ସେବାରମେତ ଧରାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ହୋଇଥିଲା/ସେମାନଙ୍କରୁ ଏହା ଦେଖାଇଲା
କିମ୍ବା ହୋଇ ଦେଖିବାରୁ ଅଜାର କୋର୍ଯ୍ୟାନ୍ତର
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ।

ଶୁଣୁ ସଙ୍ଗୀତ—ଗଠ ଥା ୨୦ ରହ ସହି—
ପାଇଁରେ ଦାବିତା ପାହିପାଇଲାମର ଏଠ ଅଧ୍ୟ
କେବଳ ହୋଇଥିଲା । ଜାଗାକ ସର ପ୍ରକାଶି—
କୁମାର ପାଇଁର ସଂପର୍କ ହୋଇଥିଲେ ।
“ହତ୍ୟାକାରୀର କହଣାମ” ଏହି କାନ୍ଦିବେ
୧୨ ମିନ୍ଟ୍ ମେ ଲିଖିଲାମ ।

କଣ୍ଠରେ ହୁଏ ପଟିତ ଦେଲା । ସେହିରେ
ହୁନ୍ତୁ ସଙ୍ଗୀତ ଦିବ୍ୟାର ଶୈସ୍ତଳୀର୍ତ୍ତ ପାଞ୍ଚାମ୍ବ
ପର୍ବାତ ସୁଖାଲୀହୁଏ ଦୂଷତ ଦେଲା ଦୃଢ଼ିଲା
ଦର ନନ୍ଦପ୍ରମେଶରେ ସଙ୍ଗୀତ ଦିବ୍ୟା ଅନନ୍ତର
ଏହିମାର ପାଞ୍ଜାଟ ଦାରି ଯେ କାନ୍ତି ଦିଲେ ।
ଯଥା, ୧-ସଙ୍ଗୀତ ଦିବ୍ୟର ଦ୍ୱାରା ଦେଉଥିବା
ଦେଇଲେବ ଘରମୁହର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ମୁ
ର ପାଞ୍ଚାମ୍ବ ଶିଖିବ ଦିଲାଲାଦିଲାର ଦେଖାଇ
ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରତି ଅଳଦର । ୨ ଠୋମଲାହି ସୁଧ
ମର ପ୍ରତାପ ଦରିବାକୁ ଅର୍ପନ ଦାରମେତିଷ୍ଠମ
ସବୁଦିନକାର ବୁଦ୍ଧି ୩ ନନ୍ଦା ତାରଣାଲାରେ
କିନ୍ତୁ ଅଳକର ଗାନ୍ତ ଗାନ୍ ଏହି ୪ ପ୍ରାମୋ
ପୋଦର ପୁରଳନ ପଦ୍ମାବ ହୁନ୍ତୁ ସଙ୍ଗୀତର
ଅବୁକତା ବିପ୍ରାର ପାଇଅଛି । ଯାହା ଦେଉ
ଏହି ଶିଖିବ ଦିଲାଲାଦିଲା ଏ ଦିବ୍ୟାକୁ ପରି
ନୀତିର ଦରିବା ଦେଖୁା ଦେଖି ଅଣା କୁଅର
ସୁଧାର ଲଦିଦେବା । ଅଳକଟିଏ ଦୁଇଦିନର ବନ୍ଦାର
ପରେ ସମୁଦର ଭୟବାହୀର ମହାପଦ୍ମର
ଭକ୍ତି ସମ୍ପର୍କ ପୁରାତ ଭାତାକୁ ଧଳନକାନ
ଦେଇଲେ ଏହି ଦେଇଲେ ମଧୁର ଦାବା ୫
ଗାନ୍ତ ଉଷ୍ଣରୁ ସମୁଦର ଦେଇ ।

ବୁଦ୍ଧିର ତୁଳାକଷିଷାସ୍ତ୍ର

ଶ୍ରୋଗେସର କେମିଲୁଣ୍ଡ ଦଳକର
ସେନେର ବାହୁଧରେ ବକୁଳ ଦେଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କେ
ଯେ ଅନ୍ତାଦେଖ ଘାଗାରିର ଷେଷ ପର୍ମିନ୍ଟ ଶ୍ରୀରା-
ବଂସ କୁଳାଚ୍ୟତ୍ର ଓ ବାରବାରରେ ସମସ୍ତଥା
ଥୁଲ ଦେବତା ତାଙ୍କ ନୁହେ କୁଳାଚ୍ୟତ୍ରର ଏକ-
ଗାନ୍ଧ ଦେଶଥିଲା । ତ୍ରାଦେଖ ଓ ହିମ୍ବୁଦ୍ଧ ଘାଗା-
ରିରେ ପର୍ମିନ୍ଟ ଶ୍ରୀରାଜବୁ ପାଇଥିଲୁ ଉପସାମର
ଓ ଉପକୁଳରେ କନ୍ଦଳୁଗୀଏଗାପର ଓ ଅଲୋଚ-
ନ୍ତ୍ରୀଶ ନକର ମାନକୁ ଶ୍ରୀରାଜ ତାଙ୍କ କୁଳକୁଳି
ଓ କୁଳ ଘାଜିଥିଲା । ସେଠାକୁ ଘାଗାରିର
ନାହାଇନମାତେ ତେବେ ଉତ୍ସବେଷ ଝୁରେ
ଛିନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଧୁଙ୍କେ ମାହ ମେଜୁଁ ହବ ଠାରୁ
କୁଳାଚ୍ୟତ୍ରାତଳନରଖାକା ଅଭୟ ହେଲା ସେହି
ଠାର ଠାରୁ ଶ୍ରୀରାଜ କୁଳ ବାରବାର କ୍ଷମ

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ହନ୍ଦେଳ ।

କତ ଉନ୍ନତିରେ ଦେଇ ଏହି ମରାଳ ମାଣିତ-
ଗୋବ ଦିଲାରରେ “ଆହାର ସାଧୁ ବଠୋଇ”
କାମର ଶୋଟିଏ ମୋର ସୁପିତ ଦୋଷଥୁବାର
ପାଠକମାତ୍ରଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ଥିବା । ଏହି ଶୋଇବ ସଞ୍ଚ-
ତକ ଜୀବୁତ୍ତ ନଖକୁଣ୍ଡ ଦୟ, ଏମ୍, ଏ, ଦକ୍ଷ-
ତକ ସହିତ ଲକ୍ଷ ଶୋଇବ ହସ୍ତ କଲାର
ଅସୁରକ୍ଷା । ଏହି ଶୋଇବେ ପ୍ରଥମଦଶ
କ ୧ ଶ, ଦ୍ୱିତୀୟବର୍ଷ କ ୨ ଶ ଓ ତତ୍ତ୍ଵବର୍ତ୍ତି
କ ୨୭ ଶ ପରି କାବ୍ୟ ଓ ବ୍ୟାକରଣର ଦିଲାର
ପଦାରାଧାରକରେ ଉତ୍ତାପି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହି
ଦେଇ ଉନ୍ନତିରୀତାର ମୂଳମୟ ପ୍ରକଟିତା
କୁ ପବିତ ଶାଶ୍ଵତ ସାହାଯ୍ୟ ପରିଷକ୍ତ
କେବେବ ସାଧୁ ତାଲମରୀ ଦୃକ୍ବାଲୁ ମଧ୍ୟ
ଏହି ଶୋଇପାଇଁ କଠଗମାରୁ କିମ୍ବା କାହିଁ
ସାହୁମ୍ୟ କରିବାର ପରିଷକ୍ତ ଶୋଇଅଛନ୍ତି

ଏ ସାବିତ ଦେଖି ଗୋକୁଳେ ଜୟନ୍ତ ଯନ୍ମନଙ୍କ
ଦିଶ କାହାରୁଥିଲେ ଅଧ୍ୟାପକ ଚର୍ଚାପାତ୍ର ହେଲା
ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ କାହାରୁଥିଲେ ଅଧ୍ୟାପକ ହେଲା
କର ଦେବାକୁରାତିଥି ଜଗନ୍ନାଥର କଳାର କମ୍ପା
ପୁର ଗୋକୁଳ ଦେବାକୁରାତିଥି ଉପାଧି ଦେଖି
ଦ୍ୱାରା ପାଇଲା ଓ ସୁରକ୍ଷାରେ ହିତିକୁ ପଢ଼ି
ଦେଖିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମୋରରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଥାକୁ ପହଞ୍ଚି ଅଛନ୍ତି ।
ଅମ୍ବେମାଠେ ଆଖା କରୁଁ ଦଳରକାରୀ କୌଣସି
ଥାଏ (ସେ କି ସୁର ବା ଉଲ୍ଲେଖର ଜୀବ
ହୁଣ୍ଡରୁ) ଦେବାଳୁ, ଜ୍ଞାନୀ ବା ସାଂଶ୍ଲେଷି, ଦର୍ଶକ
ହି ତତ୍ତ୍ଵ ଗୋରରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତଥାକାନ୍ତି
ହୃଦାଳ ହେବେ ।

— 1 —

ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟାମର ମହାତ୍ମା

ଅତ୍ୟକ୍ରମ ଶୋଭରେ “ଜୀବିକଷାହିତ”
ଦେଖିଯାଇଲା । “ଆପେପର ବଥ, ହେଉ ବାହା-
ରକୁ ମାର ଭାଇ ଦେଖା ଏଇ ସେହି ଉର୍ବାକ
ହେଉଥିବାରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କୁ—ଶିଳ-
ରେ, ଚିତ୍ରାବେ, ଦୁଷ୍ଟିରେ, ବାର୍ଷିକରେ ହୀଏ କିଛି
କରେଥିବା ଦେଖାଇ ପାରୁ ବାହାରୁ । ଏରେ
ବାହାରେ କବକ ବକା ନଥା । ସମ୍ବାଦେହରେ
ଦେଖା ଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଅଳମାଣ ଜାଗିଠାରୁ
ନୁହନ କିନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ସେବିତରେ ହୀଏ ଶେଷ ।
ଅମେରିକା ଜାକିନରେ ଆମ୍ବରିଜରେ ସ୍ରବେଦ
ଦେଖିବାର ବା ପ୍ରାଣୀଗର୍ଭ ଅବଳମ୍ବନ କରି-
ଦୁଇବାର ଦିଶାରେ କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟ କୁଏ ତାହିଁ
ଦେଶରେ ଆମ୍ବାଧାରିଙ୍କ ବନ୍ଦେ । ଦିନକୁହନ

ଦେଖିଲୁ ଅକଳ୍ୟ ଏହା ଆହାର ଅଳନର ବିଷୟ
କିନ୍ତୁ କମ୍ପୁଟର ଅନୁରୂପ ମାତ୍ରରଙ୍ଗା କାହିଁ ?
ପ୍ରଥେବ ଜୀବିତର ନାହିଁ ସେ ଫେରିବେଳୀର
ଓ ଚମର ଶୋଇବ ଗୋଟିଏ ହେବୁ ହେବେ
ପାହାଇଲାଣ ବାହିଁ ? ଅଧିକାରୀ ସଙ୍ଗେରୁଙ୍ଗା
କରିବାର ପ୍ରୟୋଗକ କାହିଁ ? ଏହାରିଛିଲାଭୂମିର
ଶାସିର ହୃଦୟରିଚ ଓ ଉଗାଧାରକ ସଙ୍ଗେ
ଏଯାଜନ୍ମର କି କୁଠାର ସ୍ଥିରେବ । ଏକବିଦିଃ
ସେପଥ ତନ୍ମା ଓ ଦୃଷ୍ଟି ସବୁରୁ ସମ୍ମାନର
ଦେଉଅଛି ! ଅବଶ୍ୟକ ଏହା ସାଧାରଣ ନଥା—

ବିଶେଷ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଅମ୍ବୁ-
ମନେ କହୁଥାରୁ “ପ୍ରସଂଗମେଳନରେ ଯେଉଁରେ
ଅନ୍ତର୍ଭବ ; ଧରିବା ପ୍ରକାଶବଳୁ ମାତ୍ର । ଶେଷିବ
ଓ ଦୋଷାର୍ଥୀ ସୁନ୍ଦରଗତି ନିଜ କିଛି ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତ
ଚର୍ଚିକଣେ ପରିଶୀଳନ କରି ଦେଖିବୋ ।”

କେତେବେଳେ ହଜାର ମାତ୍ରକା କିମ୍ବାଲୟ ।

ଶେଷ ର ଗୀରମୁଖଶାସ୍ତ୍ର ସର୍ବାସ୍ତ୍ର ରେଭତସ୍ତ୍ର
ପାଦକ ଏ ପ୍ରଫେଣ୍ଡ ହିନ୍ଦୁ ହିନ୍ଦୁକୁଣ୍ଡାଳ

ପାଞ୍ଚରେ ଥାଏ କିମ୍ବେ ଏହି ପାଦପୁଣ୍ଡ
ଏ ପଶୁରେ ପିଲାଖୁତିର ସାଧନପୁଣ୍ଡ ।
ହିନ୍ଦୁ ବାଜିବାମାନଙ୍କ ପିଶାଦେବା ଏହାର
ମୂର୍ଖ ଉଦୟେ । ଏ ବନରାହି ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ
ମନୁଷୀଗ ଅଳ୍ପର ପଶୁର ବା ହିନ୍ଦୁ ଫୀଲ୍ ବାଜି-
ମାନ ପାଇବ ପଢିବିଲାବିତରଙ୍ଗଃ ଆଶାରୁପ
ହିନ୍ଦୁମାନା ଦର୍ଶକ କି ହେବା ଯୋଗେ
କିମ୍ବେ ଶାଖୀସ୍ଥାନ ବାଜିବାକୁ ଏ ବିବାହପୁଣ୍ଡରେ
ବିଶ୍ୱାସ୍ୱ ଓ ସେହିମାତ୍ରକ ଓ ମୁହଁବିଦୀନା-
ମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗୀଯା ଏ ପାଦିବାକୁମ ବହୁ-
କମ୍ପି ଉଚ୍ଚ ମଂବତ ସ୍ଵରସରେ ବିଶେଷକୁ
ଉଦ୍‌ବିବାହ ସ୍ଵଦଧା ବୋଲାଯାଇ । ବିଦ୍ୟାଲୟର
ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ବୈଶ୍ଵିମ୍ୟରେ ସମୁଦ୍ର ଦୃଷ୍ଟି
ରହିଥିଲ ଓ ସେଥିକିମନ୍ତ୍ର ଅବଶ୍ୟକ ବ୍ୟସ
ଯୋଗିବା ଦିଶୁପୁରେ ବହୁମନ ଦିଇଗାଛି ।
ମଂବକ ଜଳିବା ହାତିମନ୍ତ୍ରେ ଉଚ୍ଚ ବେଶ-
ରେ ଉଚ୍ଚ ପୁରୋଜୀବ ଉତ୍ସର୍ଗୀୟ ସ୍ଥା-
ଧିକ୍ଷାତ ବିଧୁକୁ ବୋଲାଯାଇ ଏହି ଉଥା-
ଯୋଗୀ ସୁନ୍ଦର ସତତାବ୍ଦୀ କିମ୍ବିତିମନୀ ମଧ୍ୟ,
ଅଞ୍ଜିତୋର ଅର୍ପନ୍ତି । ଏ ପରମ ନୀରୂପ ହେବୁ
ହେବ ବିଦ୍ୟକ ଯେ ଉତ୍ସର୍ଗୀବୁଦ୍ଧିକ୍ଷା ପ୍ରକଳନକ୍ରି-
ମେତାପ୍ରମାତ ମନୋଯୋଗୀତ ତେଜ୍ଜ୍ଞାକଳ୍ପି

ପିତ୍ରାଜୀ ସେ ଅଭିନମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵରର ଏହୁର
ଶଳକୁଳ ଦୟାକୁ । ନାହିଁ ଉତ୍ତରାର ଭାଗେ
ଲାଖି ଦେମନ୍ତ ସେ ସେ ଆଖା ଆଜି ନ ମାତ୍ର
ବରଂ ପଛଦୂର ଦେବାକୁ ଦସିଥିଲୁ । ହନ୍ତୁ
ଜାଳବାଯୁବି ନ ବୋଇ ବରଂ କୃଷ୍ଣ ଦେବାକୁ
କୁଣ୍ଡ ରହ ଗଲା ଶ୍ରେଣୀରେ ଅବୋ କାହିଁ-
ବୋଲିଯାଇପାରେ । ଭୁବାନ ଶିଖା ଏହା-

ଭାବୁ ସାହୁଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭ ।

ପତ ଶ୍ରୀ କାନ୍ଦିଲ ସମୟରେ ସମ୍ମର୍ଗ ଜାହାଙ୍ଗ
ଦ୍ରୋଗୀ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତଳ ସାହିତ୍ୟରେ
ଜୀବ ସମ୍ପର୍କ ସାଧାରଣ ଅନୁବେଦନ ହୋଇଥିଲା
ଯଥେପାଠକ ବାଜାର ପବଲିକମାର୍କ ସାହିତ୍ୟ-
ବୁଦ୍ଧି ବୃଦ୍ଧିକୁ ଦେଖି ଏହା ନହିଁନ ଏ ହୁଏ
ଏହି ଅପସ୍ତିତ ହୁଏଇଲା । ଏ ଦିନ ସହିତାରୁ
ଅଭିଭାବିତ ହେବ ଉପରୁ ତ କ ଅବାକୁ ସମସ୍ତଦିନରୁ
କମେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବାହୁ କରିବିଶେଇ କଲ ସାହିତ୍ୟ-
ପବଲିକମାର୍କ ହେବାର । ହୁଏ ଅନୁବେଦନ
ମାନୁଷର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବିଶେଇ ସମ୍ଭାବିତ ହାତିର
ଏହି କୁହୁଚ ହେବା, ଆହୁ ଦୂରକ ସଙ୍କଳନାଳ
ନିବାଚିତ କେବଳ ପରେ ସମ୍ମାନର ଅପ୍ରତ୍ୟେ
ଶଶ୍ରୀଶର ସମ୍ମାନ ଅଛିଲା ‘ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରାଜ୍ୟ’
ଶାର୍ଦ୍ଦିତ ପ୍ରକଟନଟି ପଠିବ ହୋଇଥିଲା । କବା,
ଧର୍ମ ଓ ଅଭିଭାବ ଏ ଭାବୋକ ଭାବର ପ୍ରାପନ
ସମାଜ କିମ୍ବରେ କାନ୍ଦିଲ ଅନ୍ତିର ଲାପି ହେବ ।
ଏହି ମୂଳପିତ୍ର ଦେଇ ସମ୍ବନ୍ଧର ରହଣ ହୋଇ
ଥିଲା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ଅଧିକର ପୁରୋତ୍ତମ ଭ
ବରପ୍ରୟ କରାମାକଳ ବିଷଦ୍ଵାରେ ଯେଉଁଥି
ଅନେକବାବ ଦରଖତରେ ସେଥିରୁ ଲେଖିବିଲାଇ
ସତ୍ତ୍ଵା ଓ କାନ୍ଦିଲର ପରିପ୍ରେ ପଢ଼ିଥିଲା
ପରିପ୍ରେ ପାଠାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନ୍ତାରେ କୁଣ୍ଡ-
ଳକ ସହୀ ପ୍ରକଳ୍ପ କିମ୍ବରୁ ଅନେକବାବ ଦରା-
ଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡିତ ମୁକୁତପ୍ରୟ କଥା ଧର୍ମ ଧର୍ମ
ଧର୍ମଧର୍ମର ପାଠାନ୍ତି ପାଠାନ୍ତି

ଏହି କାହାର ସମ୍ମାନ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଜାଣ
ପରି ଦେଖାଯି ୨ହିଥିରେ ଜାତିର ଅନ୍ତିମ
ବିଶୁଦ୍ଧରେ ଜୀବାର ସଂକଳିତ ସମ୍ମାନ ଅଧିକା
ଅନ୍ତରୁକୁ ସମ୍ମାନ ପଢ଼େବିଷ୍ଟ କେବେଳା ସମ୍ମାନ
ପଢ଼ିବୁ ଧରିବାର ପ୍ରତିକରିତ ମୁଗ୍ଧମୁଗ୍ଧ ନାତିକ
ମହିମ ଏକମତ ଦେଇ ଜୀବାର ସମ୍ମାନ କିମ୍ବା
ଧୂରେ ମୁଗ୍ଧମୁଗ୍ଧ ପ୍ରତାପ କଲେ । ଗାନ୍ଧାରର
ଧର୍ମ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟକ ଉତ୍ସାହୀ ଏହି ପାଇବାର
୬୭୧୩୫୨୧, ମହୀୟାମାୟ ୪
ଶ୍ରୀଦୂର୍ଗ କୃତିଜୀବୀ ପାଠ୍ୟାନ୍ତରୀ
ମହିମା - ମହିମା